Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVI. Ч. 225. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 3-го ЖОВТНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 3, 1979 No. 225 VOL. LXXXVI.

ПАПА ПРИБУВ ДО АМЕРИКИ — ВІТАЮТЬ ЙОГО МІЛЬЙОНИ ГРОМАДЯН

Папа Іван Павло II вітає тисячі народу перед відправленням Служби Божої в Бостоні.

Бостон/Ню Йорк. — У понеділок, 1 жовтня, Папа Іван Павло II прибув — після 6-тигодинного лету з Ірляндії — на міжнародне летовище „Логан" у Бостоні. Погода була препогана — ввесь час падав дощ, що інколи переходив у зливу. Воно не відстрашило тисяч осіб, зібраних на летовищі, та кругло одного мільйона мешканців Бостону й стейтів Нової Англії, що заляглии обабіч 20-милевого шляху, яким їхала моторкада Папи. Папа стояв ввесь час у відкритій лімузині й благословив маси народу. Бостон — найбільш „католицьке місто" в Америці — приготовився на приїзд Папи: місто було вкрите жовтобілими прапорами (папські кольори), скрізь за вікнами пишались портрети Папи, десятки тисяч дітей і молоді вимахували прапорцями.

Коли Папа зійшов поволі з літака, то приклякнув і поцілував американську землю. Привітала його офіційно дружина Президента, Розалін Картер, що прибула на летовище у товаристві губернатора стейту Массачусетс, Едварда Кінга, обох сенаторів того стейту, спікера Палати Репрезентантів конгресмена Томаса О'Ніла й великого гурту стейтових та міських достойників.

У своїй першій промові, яку Папа відчитав по-англійськи із заздалегідь приготованого тексту, Папа прославляв Америку, як країну свободи, але й закликав, щоби американці не тікали від обов'язків і любови ближнього, а щоб проголосили „втечу від статевої приємности, наркотиків, насильства і байдужности".

Господарем у Бостоні був тамошній кардинал-архиєпископ Бостону Гумберто Медейрос. Моторкада Папи прибула з летовища, де ціла церемонія привітання тривала тільки 11 хвилин, на Бостонський Майдан — історичне місце, що було тереном трагічних міжрелігійних зударів тому кругло 300 років. Там Папа Іван Павло II відправив Службу Божу для великої кількости людей, які не зважали на зливний дощ.

У вівторок 2 жовтня, о год. 9.05 ранком-швидше, ані ж передбачувано-Папа прилетів на нюйоркське летовище Ля Ґвардія на Квінсі. На летовищі зібралось коло 4,000 осіб — губернатори стейтів Ню Йорк і Ню Джерзі, Гю Кейрі і Брендон Бирн, кардинали Теренс Кук з Ню Йорку і Джон Круль з Філядельфії, посадник Ню Йорку Едвард Кач, обидва сенатори стейту Ню Йорк Джейкоб Джевітс і Деніел Мойніген, генеральний секретар Об'єднаних Націй Курт Вальдгайм та біля 30 високих стейтових і міських урядовців. Папа подав руку губернаторам, сенаторам і мейорові Качеві та виголосив із спеціяльно для цієї цілі приготованої плятформи коротку промову, в якій подякував за сердечне привітання та заторкнув знову проблему світового миру.

У своїй промові звертався зокрема до генерального секретаря ОН Вальдгайма, якого запросини для Папи виступити з промовою в ОН були спонукою подорожі Вселенського Архиєрея до ЗСА.

Курт Вальдгайм подякував Папі за прибуття і відмітив його глибоке зацікавлення справою світового миру.

Папа Іван Павло висловив вдячність за запросини, підкреслив важливу ролю Об'єднаних Націй в ділянці змагань за світовий мир і привітав всіх мужчин, жінок і дітей країн Об'єднаних Націй.

Папа Іван Павло II перебуватиме в Ню Йорку до середи по полудні, звідкіля відлетить до Філядельфії.

ВІДБУВСЯ III З'ЇЗД УПСО, ПРОФ. ПЕТРО ЗЕЛЕНИЙ ОЧОЛИВ НОВУ УПРАВУ

Лондон. — Третій З'їзд Делегатів Українського Партіярхального Світового Об'єднання (УПСО) відбувся в Лондоні, Англія в днях 15-го і 16-го вересня ц.р., в приміщенні Філії Українського Католицького Університету.

На З'їзд прибули 29 делегатів, що мали 36 голосів і заступали такі країни: ЗСА, Канаду, Австралію, Англію, Аргентину, Бельгію, Німеччину і Францію. З'їздом проводила президія у такому складі: проф. Богдан Лончина — предсідник, мгр Микола Когут — заступник, п-і Зеня Бігун і п. Маркіян Шептицький — секретарі.

З'їзд привітав окремим письмом Патріярх Йосиф.

На З'їзді порушено ідеологічні, організаційні та фінансові проблеми патріярхального руху в цілому світі та винесено рішення, що їх віддзеркалюють резолюції З'їзду.

У рамках цього З'їзду, дня 16-го вересня відбувся панель-дискусія для ширшого громадянства на тему: „Українська Церква і мирянський рух в 1980 роках". Модератором панелю був д-р Василь Маркусь.

На чергову трирічну каденцію обрано нову управу в такому складі: проф. Петро Зелений (Бельгія) — голова, д-р Володимир Попович (Бельгія) — заступник, проф. Богдан Лончина (ЗСА) — заступник, д-р Кирило Митрович (Франція) — секретар, д-р Володимир Пушкар (ЗСА) — фінансовий референт; до Головної Ради ввійшли: д-р Борис Білаш (Канада), ред. Роман Данилевич (ЗСА), п-і Рома Гайда (ЗСА), інж. Теодор Кудлик (Англія), п-і Дарія Кузик (ЗСА), проф. Василь Маркусь (ЗСА), інж. Сидір М. Тимяк (ЗСА), мгр Б. Климовський (Канада); від редакції журналу „Патріярхат" — інж. Микола Галів; Контрольна комісія: ред. Василь Качмар (ЗСА) — голова, інж. В. Медуха (ЗСА) і С. Семенюк (Франція) — члени; І. Равлюк (Англія) і Оксана Бережницька (ЗСА) — заступник; Товариський суд: д-р Юрій Старосольський (ЗСА) — голова, д-р Володимир Бачинський (ЗСА) і мгр Зенон Круцько (Канада) — члени; інж. А. Добрянський (Канада) і сот. А. Паньків (Канада) — заступники.

Осінні Фестивалі в Ню Джерзі

Джерзі Сити-Нюарк (Д. Р.). — Великий фестиваль етнічних груп стейту Ню Джерзі відбуватиметься від 6-го-7-го жовтня ц. р. у стейтовім Парку Свободи в Джерзі Ситі. Фестиваль спонзорує губернаторська Етнічна Дорадча Комісія, при співпраці і піддержці Етнічного Стейтового Центру (недавно заінкорпорованої організації), Департаменту Праці і Індустрії, стейтової Ради Мистецтва і цілого ряду стейтових і міських етнічних і культурних установ.

Дводенний фестиваль, у якім братимуть участь приблизно сорок етнічних груп, має цікаву і обширну програму, а це: виставки народної творчости, продажу цих предметів і етнічних харчів, та прогулянки до Статуї Свободи і на острів Елліс. Стейтова Рада УККА та Відділи УККА в стейті, а також поодинокі організації і зацікавлені в цьому особи приготовляють участь української групи. Заповідається виступ танцювального ансамблю і молодечого хору для використання приділеного 30-хвилинного часу в програмі кожного дня.

Початок програми від полудня до сумерку, а доїзд з Ню Джерзі Тирнпайк — виїзд 14 Б і за знаками прямо до парку, де є обширні площі для пристановлення авт. Вступ вільний для загальної публіки. За інформаціями можна телефонувати до Трентону: Барбара Тейльор, число (609) 292-7935 англійською мовою, або до Мейпелвуду: 763-2605.

* * *

Другу імпрезу стейтового засягу заплановано на 18-го листопада ц. р. Це всеобіймаючий фестиваль Української Молоді з нагоди Міжнародного Року Дитини і, в його рамках Українського Року Дитини.

Фестиваль підготовляє Комісія Року Дитини при стейтовій Раді Відділів УККА в Джерзі Ситі, що її очолює д-р Стефанія Гук, а в склад комісії входять: Оксана Бачинська, секретар, Стефанія Квасовська,

(Закінчення на стор. 6)

СОВЄТСЬКЕ ВІЙСЬКО ЗАЛИШИТЬСЯ НА КУБІ, АЛЕ ЗСА СКРІПЛЯТЬ СВОЮ СИЛУ НА ОБШИРІ КАРАЇБСЬКОГО МОРЯ

Вашінгтон. — Виступаючи у понеділок, 1-го жовтня, на телебаченні і по радіо, президент Джіммі Картер повідомив, що ЗСА скріплять свою військову силу на обширі Караїбського моря, американські розвідувальні чинники посилять свій нагляд над Кубою та совєтськими військовими частинами в тій комуністичній державі, яка розположена тільки 90 миль від берегів ЗСА, Америка збільшить допомогу приязним країнам того обширу, щоб тими заходами запевнити, що совєтська бригада на Кубі, яка складається із 2,000-3,000 вояків і яка викликала гостру контроверсію в ЗСА, не стала загрозою для безпеки Америки та інших країн Західньої Півкулі.

Однак Президент Картер повідомив, що Совєтський Союз, — не зважаючи на затяжні переговори речників Москви з чільними представниками американського уряду, зокрема із державним секретарем Сайрусом Венсом, — не відтягне цієї пригади з Куби, бо Москва твердить, що ця бригада не має „офензивного характеру", а тільки вишколює кубинських вояків. Президент підкреслив, що „одержав запевнення від найвищих совєтських урядових чинників", що функції цієї бригади не будуть змінені, тобто, згідно з твердженням Москви, вона далі тільки вишколюватиме кубинців, як рівнож не буде скіплена воєнна сила цієї бригади. Проте президент Картер заявив, що ЗСА не можуть задовольнитися обіцянками Москви і тому його уряд негайно введе в життя вищезгадані протизаходи.

Як вказують коментатори, багато законодавців із обох партій і велика кількість політиків, Совєтський Союз не поступився ні на крок відносно своєї бригади на Кубі, а президент Картер заповів тільки дуже слабі протизаходи, наголошуючи, що справа бригади не така важлива як збереження світового миру, який міг би бути загрожений конфронтацією між ЗСА і СССР відносно згаданої бригади, як теж кількакратно закликав Сенат таки ратифікувати договір щодо стратегічної атомової зброї (САЛТ II), тобто закликав не пов'язувати цієї справи з проблемою совєтської бригади на Кубі, бо, на думку Президента, САЛТ II конечно потрібний для запевнення миру і зменшення загрози нуклеарної війни.

Речники Білого Дому зазначили, що не тільки пошириться розвідувальна діяльність ЗСА над Кубою, але в Кі Вест, Фльорида, буде створений спеціяльний військовий відділ, американська морська піхота переводитиме маневри, наприклад, може скріпити залогу американської бази Ґвантанамо на Кубі, а крім того ЗСА запевнять, що кубинські та совєтські військові частини не загрожуватимуть іншим країнам Західньої Півкулі. Америка також збільшить економічну та іншу допомогу приязним державам цього обширу, щоб зменшити впливи комуністичної пропаганди тощо.

Аналітики вказують, що реакція президента Картера на присутність совєтської бригади на Кубі надто слаба і може пошкодити престижеві ЗСА та політичній кар'єрі самого Президента. Деякі коментатори, законодавці і політики надіялися, що президент Картер, якщо не видасть Москві ультиматум, то принаймні встановить якісь торговельні санкції проти Совєтського Союзу. Натомість у своїй промові Президент старався применшити загрозу для ЗСА з боку совєтської бригади на Кубі, а наголошував конечність ратифікації договору САЛТ II.

На Союзівці відбудеться Товариська Зустріч КЛК, ТУІА і УЛТП

Керганксон, Н. Й. — Карпатський Лещетарський Клюб — Ню Йорк, Товариство Українських Інженерів Америки — Відділ Ню Йорк, Українське Лікарське Товариство Північної Америки — Відділ Ню Йорк, влаштовують Осінню Товариську Зустріч, котра відбудеться в днях 6-го і 7-го жовтня на Оселі УНСоюзу Союзівка.

У суботу, 6-го жовтня відбудуться тенісові змагання КЛК за чашу д-ра Рожанковського, та конференція ТУІА з доповіддю інж. Василя Сосяка на тему: „Захист від податків для професіоналістів". Інж. Сосяк затруднений у Державнім департаменті скарбу — Відділі державних зборів, де є спеціялістом від корпоративних податків асекураційних компаній. Він подасть низку практичних порад для вкладування доходового капіталу в такий спосіб, щоб охоронити його від надмірних податків. Також обширно пояснить які частини заробітку є легально звільнені від державних податків.

У неділю, УЛТПА улаштовує зустріч з ген. Петром Григоренком і д-ром Борисом Зубком. Д-р Борис Зубок є лікар-психіятр, приїхав до ЗСА 5 років тому з СССР. Він та ген. Григоренко будуть коментувати про надуживання психіятрії в СССР.

Фідель Кастро заперечує твердження щодо совєтської бригади на Кубі

Гавана. — Комуністичний диктатор Куби Фідель Кастро скликав у минулу п'ятницю, 28-го вересня пресову конференцію, включно з американськими кореспондентами, на якій виголосив пристрасним тоном промову, в якій заперечив наче би на Кубі була совєтська військова бригада а твердив, що це „дорадники". Кастро закинув президентові Джіммі Картерові, що той „витягнув з архіву" різні дані і створив „штучну історію". Кастро твердив, що „те, що ви називаєте совєтською бригадою, є насправді кубинським вишкільним центром".

Кубинський лідер заявив також, що він не пропонуватиме зустрічі з президентом Картером, бо, мовляв Картер образив його: Фідель Кастро ніби „образився", що президент Картер назвав Кубу сателітом Москви. „Я з притиском і рішуче кажу, що це брехня" — кричав Кастро, говорячи про американський закид, що на Кубі перебуває регулярна, важко озброєна совєтська піхотта бригада. „Не бачу ніякої логіки в (американській) стурбованості. Ми не маємо атомової зброї. Ми не маємо стратегічної зброї. Ми не становимо найменшої загрози для З'єднаних Стейтів."

Кастро запевняв, що совєтські вояки на Кубі, які вишколюють кубинських рекрутів, стоять на Кубі під кубинською юрисдикцією та обурювався, що американський Президент міг назвати Кубу „сателітом" СССР, коли насправді Куба і СССР є тільки „приятелями".

У ВАШІНҐТОНІ ЗАКІНЧИВСЯ ТРЕТІЙ ТРИБУНАЛ ІМ. САХАРОВА

ГЕН. П. ГРИГОРЕНКО ВИДВИГНУВ ПИТАННЯ СОВЄТСЬКОГО КОЛОНІЯЛІЗМУ І НАЦІОНАЛЬНОГО ҐЕНОЦИДУ В СССР.

Вашінгтон (УІС „Смолоскип"). — У суботу, 29-го вересня ц. р., тут в будинку Сенату ЗСА закінчились треті з черги Сахаровські слухання, які почались у середу, 26-го вересня.

Ці Сахаровські слухання зорганізував спеціяльний комітет, у якому головну ролю відігравав близький родич академіка Андрея Сахарова, Єфрем Янкелевіч. До екзекутивного комітету крім нього входили також Патриція Бирнс, Маріо Корті і Альберт Шенкер з американської учительської профспілки. Правним дорадником комітету був Ґреґорі Крейґ, а екзекутивним директором Людміла Торн, асистентом якої був Адріян Каратницький. У технічній підготові й переведенні слухань активну участь брали кілька членів Комітету оборони совєтських політичних в'язнів.

На слуханнях виступило 60 свідків різних національностей з СССР, Східньої Німеччини і Польщі. Українськими свідками були: ген. Петро Григоренко, Надія Світлична, Раїса Мороз, Микола Будуляк - Шаригін і Петро Вінс. Із заявами на оборону українських політичних в'язнів виступили американські правники Рем зі Кларк, в обороні Миколи Руденка і Роберт Вайнберг в обороні Левка Лук'яненка.

На попередніх свідченнях — перших, тобто в Копенгагені в 1975 році, свідком був д-р Андрій Зварун, віцепрезидент „Смолоскипу", а других, в 1977 році в Римі, свідками були Патріярх Йосиф і Леонід Плющ, а членами панелю проф. д-р Василь Маркусь і проф. д-р Богдан Боцюрків.

Кульмінаційною точкою третіх Сахаровських слухань був виступ ген. П. Григоренка, закордонного представника київської Української Гельсінкської групи. Виступ його був понадпрограмовий і він відбувся в суботу на домагання групи українських свідків, щоб на цих слуханнях була поставлена, крім інших, проблема національних прав народів СССР. Організатори слухань дали на це свою згоду і ген. Григоренко на повну величину видвигнув на цьому важливому форумі справу права кожної нації на незалежність, справу національної дискримінації в СССР, русифікації, геноциду і колоніялізму. Він говорив, що Юрій Орлов, голова Московської Гельсінкської групи, провів у часі свого ув'язнення статистичний облік політв'язнів. Згідно з тим обліком, у таборах СССР перебуває 40 відсотків українців, 30 відсотків прибалтійців та 30 відсотків росіян і представників інших народів.

„Я хочу сказати, — говорив ген. Гиргоренко, — що не багато людей в Америці знають, що є така країна як Україна. Американець знає Росію, в крайньому випадку, Совєтський Союз. І не знає американець, що це є колоніяльна імперія. Про колоніяльний характер СССР ви не почуєте заяв".

Ген. Григоренко говорив про теорію злиття націй. З притиском він сказав: „Таких як кримські татари і німці Поволжа є 14 націй, 50-мільйонна нація України знищується як нація. Проводиться фактичний ґеноцид. Ми знаємо про масові, багатомільйонні депортації ми знаємо про штучний голод, який виморив 6 мільйонів українських селян, ми знаємо про штучну міграцію, виїзд людей з України у віддалені місця, і навпаки, заселення росіян з Росії в Україну. У результаті цих всіх заходів тепер понад 10 мільйонів українців живе поза межами України. Вони позбавлені шкіл, літератури, радіо, телевізії в національній мові. В самій Україні проводиться русифікація, насильна за суттю справи. Керуюча партія говорить російською мовою, вища освіта — російською мовою, заведення — російською мовою, середні школи переводять на російську мову, дітям прищеплюється, що мови нерівні, що українська мова — другорядна мова".

Ген. Григоренко говорив про засудження трьох членів московської групи та 11 первісних членів, заявив, що українська група, яка теж мала первісно 11 членів, розгромлена і тепер 11 її членів або засуджені, або сидять у тюрмах і чекають суду. Він звернув окрему увагу на деяких українських політв'язнів.

„Цілому світові відоме прізвище Данила Шумука; 34 роки ця людина в тюрмах. Цими днями вийшов з ув'язнення Святослав Караванський, відсидівши 33 роки. Сидить син українського генерала УПА, Юрій Шухевич. 15-літнім хлопцем всяли його за те, що він син свого батька, тільки зате. І ось він вже 30-ий рік сидить у тюрмі. В СССР проводиться лінія ліквідації всього свідомого, всіх, хто бореться, всіх, хто відстоює національні інтереси".

На закінчення свого виступу ген. Григоренко відчитав пропозицію постанови Сахаровських слухань в національному питанні.

Зі свідченнями і заявами в обороні українських політв'язнів виступали з українців: Н. Світлична про суди над Миколою Руденком, Олексою Тихим, Мирославом Мариновичем і Миколою Матусевичем і Р. Мороз про Петра і Василя Січків. Вони свідчили українською мовою. Крім них виступав П. Вінс зі свідченням про Левка Лук'яненка.

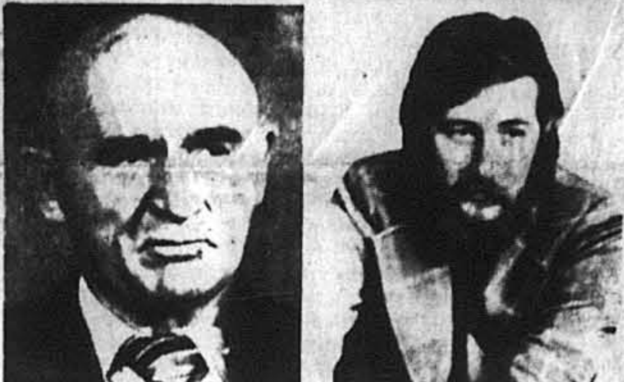
Крім українців на слуханнях виступали такі загально відомі дисиденти з СССР, як Андрей Амальрик, Владімір Буковський, Людміла Алексеева, Тетяна Ходорович, Наталія Горбаневская, Едуард Кузнєцов, Кронід Любарскі, Алексанлер Гінзбург та інші.

На окрему увагу заслуговують емоційні свідчення татарської діячки Айше Сейтмуратової, виступ якої в обороні татар і проти совєтського колоніялізму і геноциду викликав оваційні оплески.

Під час слухань, на різних сесіях, були присутні представники УНСоюзу, його головний предсідник д-р Іван Флис, головний секретар Володимир Сохан і головний касир Уляна Дячук. У слуханнях взяли участь також президент УККА проф. д-р Лев Добрянський, д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника", Богдан Винничок, директор Українського Інформаційного Бюра у Вашінгтоні, Микола Мороз від Комісії Прав Людини при СКВУ, д-р Роман Барановський від Асоціяції Українців в Америці, проф. Микола Воскобійник від УРДП, Уляна Мазуркевич з групою членок Комітету Оборони Українських Політв'язнів (Філядельфія), Андрій Фединський, голова Ради Оборони Людських Прав у Клівленді, який на пресконференції переслухань у п'ятницю видвигнув питання національних прав в СССР.

Під час третього Трибуналу ім. Сахарова у Вашінгтоні. На фото (вгорі): Надія Світлична, головний касир УНС Уляна Дячук, Н. Н., Айше Сейтмуратова і Раїса Мороз. На другій фотознімці (посередині): Микола Будуляк-Шаригін і головний предсідник УНС д-р Іван Флис. Внизу: ген. Петро Григоренко і Петро Вінс.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Справа курдської автономії

Слабість режиму Аятолли Хомейні в Ірані виявилася нагдядно під час курдського повстання, яке було тимчасово здушене тільки при помочі літаків і гелікоптерів та великих з'єднань регулярної іранської армії.

Курди є подиву гідним народом. Вони є цілком окремим народом, не є споріднені з арабами, відмінно від іранців належать до сунітської вітки ісляму. Вони мають окрему мову, звичаї та традиції і живуть в компактній масі на території, що зветься Курдистаном.

Більше як тисячу років Курдистан був і далі є тільки географічним поняттям, але ніколи не був самостійною державою. Саладин, великий військовий провідник, який боровся проти хрестоносців, був курдом. Однак його брати й сестри все жили й далі живуть під чужим пануванням, гаряче обороняючи свою культуру, мову, релігійне та народне життя.

Територія теперішнього Курдистану розділена між такими державами: Туреччина, де живе біля 5 мільйонів курдів, яких називають „гірськими турками" та яких мову турки поставили поза закон; Ірак, який веде асимілярторську політику відносно 2-ох мільйонів курдів і старається заселити їх територію іракцями; Іран,де 4 мільйони курдів є загрожені терористичним урядом Хомейні; Сирія та Совєтський Союз, де живуть менші групи курдів.

Курди в Іраку були завжди прихильно наставлені до Заходу, головно під проводом тепер вже померлого Мулли Мустафи аль-Барзені.

Курди в Ірані є частинно просовєтського наставлення, але не з ідеологічного переконання, а тому, що сподіються, очевидно наївно, що Москва допоможе їм у виборенні автономії.

Коли ходить про політичні цілі курдів, то більшість з них не думає про самостійність, хоч мировий договір між Туреччиною та Антантою в Севрі в 1920 р. про це говорив. Чого більшість курдів домагається тепер — це автономія, з допомогою якої вони хочуть зберегти та надалі розвивати своє національне та релігійне життя.

Навкола курдів немає нікого, хто їм допоміг би. Голова ПВО, Ясір Арафат, який домагається повної самостійности для Палестини, обіймається і цілується з Хомейні, який отверто обіцяє „торжество крови" — масакру курдів.

Просовєтський режим в Іраку атакує Єгипет за „м'яке" ставлення до справи палестинської незалежности, одначе цей самий уряд розпорошує курдів та старається знищити їх як окрему національну групу.

У Вашінгтоні дивляться на проблему курдів як на щось, що може перешкодити урядові ЗСА відновити добрі відносини з Хомейні. Політика президента Картера щодо оборони прав людини не тільки поминає курдів, але, як пише Вілліям Сефаєр в „Ню Йорк Таймсі" з 20-го вересня 1979р., Вашінгтон навіть посередньо діє на знищення курдів. Згаданий американський коментатор пише, що цього року вісім разів іранські літаки перевозили з Ірану до Америки хатню обстанову американських дипломатів, яких Хомейні вигнав по своїй перемозі над шахом Паглеві. Вертаючи до Ірану, ці літаки везли різні складові частини до американських бомбовиків „Ф-4", які були закуплені ще за правління Шаха. Головне, що ці літаки були масово ужиті проти курдських повстанців.

Палестинці відкидають автономію, яку їм пропонує Ізраїль. Коли іранські шіїтські мусулмани та іракські араби дали б бодай певну самоуправу курдам, ці останні напевно були б задоволені, бо за таку самоуправу чи автономію вони воюють довгі століття.

Ці уряди Близького Сходу, які так голосно обороняють палестинців, криваво здушують законні права курдів, які споконвіку живуть на своїй території і не позбавляють нікого їхніх законних прав.

Виглядає, що існує подвійна мораль та подвійне мірило, бо тільки такі слабі народи, як курди, не мають змоги переконати світ про слушність та законність своїх домагань.

Л. Рихтицький

ГОЛОС МАЛИХ І РЕДАКЦІЯ ВЕЛИКИХ

Спершу був Комінтерн, потім Людовий Фронт, опісля Комінформ, а тепер виринув „третій світ", тобто конгломерат держав — більших, менших і цілком малих — які себе не зараховували до жадного з двох існуючих світових потужних бльоків, але які свій, так би мовити, підрахунок зробили без Москви і без диктатора Фіделя Кастра в Гавані.

Недавно там закінчився їхній шостий конгрес при співучасті дев'ятидесяти трьох держав і трьох недержавних організацій. Разом було всіх 1,400 делегатів, в тому 53 голови держав, між знатнішими югославський президент Тіто, Йорданський король Гуссейн, президент Сирії Асад та інші.

Цей бльок заініціювали прем'єр Тіто та індійський прем'єр Неру в 1954 році, щоб малим державам надати якоїсь міжнародної сили. Помалу показалося, що хоч цей бльок не важить на світових подіях так як він сподівався, але в Об'єднаних Націях, де кожна держава має рівний голос, цей бльок міг вирішувати деякі дрібніші справи, зокрема в ділянці економіки, культури та здоров'я, однак не мав впливу на Раду Безпеки, члени-основники якої мають право вета у всіх важливіших проблемах нашого світу. Американська політика занедбала справу цього бльоку, не присвятила йому належної уваги і обурений такою поведінкою бльок помалу виявив суто протиамериканську настанову, не зв'язуючись однак також із совєтським бльоком,

Москва завзялася цей стан змінити. Своїми численними дрібними акціями по відношенні до окремих малих держав, кремлівські лідери придбали деяку кількість прихильників і нарешті висунули диктатора Куби, Кастра, як свою важку гармату. Дивно, що реакція Заходу на це, що Куба стала господарем конференції, була така слаба, коли Куба цілком не є невтральною, але просто є совєтською васальною державою, яка навіть постачає своє військо до розпорядження Москви, як своєрідний легіон, але ми вже звикли до того, що Захід реагує завжди пізно. Так було і цим разом. У своїй інавгураційній промові на конгресі Кастро піддав саме Америку найгострішій критиці, вживаючи на зміну термінів „американський імперіялізм" і „американський неоколоніялізм", хоч саме Куба продовжує свій совєтський імперіялізм, в Африці і, за деякими чутками, навіть в Афганістані. Американський посол-обсерватор демонстраційно вийшов із залі нарад, але це нікого ані не погамувало, ані не переконало. На згадку про китайський гегемонізм китайський обсерватор теж вийшов із залі. Так навіть у цій закутині землі американців і китайців зв'язали спільні інтереси.

Москва розпочала генеральний наступ для здобуття вирішних позицій серед цих малих народів і вона вживає Кастра цілком явно, використовуючи цю обставину, що протягом наступних трьох років він буде речником цього бльоку. Члени бльоку не протестували проти участи Куби серед їх громади і тим дали доказ, що цей, так званий невтральний бльок, хилиться міцно вбік Совєтського Союзу. Одинокий, справді серйозний опір совєтським впливам поставив Тіто, який старається цей бльок справді втримати невтральним. У цій ідеологічній і практично-політичній ділянці властне йде вся боротьба. Совєтські позиції не є ще переможені. Більшість делегацій вимогла значно притишити просовєтський тон комунікатів, але антиамериканська настанова була наявна в усіх.. Хоч ця конференція і весь цей бльок вирішного впливу на світову політику не мають, то зміст дискусій та їхній тон показують, що Америка не зуміла здобути собі прихильників, помимо того, що саме Америка майже всім тим народам дає дійсну і значну економічну і фінансову допомогу. Ще один доказ, що приятелів грішми собі купити не можна.

На нашу думку, погано є залишити ці всі народи на ласку і неласку Москви. Світова прилюдна опінія сьогодні таки щось значить і вічні антиамериканські голосування в Об'єднаних Націях створюють враження, що Америка є найгіршою країною світу, під адресою якої падуть всі закиди малих держав. Це показує, що американська політика є невгнучкою, не має психологічної підготови і розуміння потреб малих народів, виказує малі бої на окраїнах сфер зудару надпотуг. І ввиду цього, Совєтський Союз, який сам є найгіршою тиранією світу, вміє зручно використати кожний промах Америки і заставляє її оборонятися майже на всіх фронтах.

Така діяльність є найкращою запорукою великої, масової війни. Відступаючи крок за кроком, американці нарешті знайдуться під стіною, де дальше не буде куди відступати. Совєтський Союз, заангажований у наступі всім своїм авторитетом, також не зможе на очах світу поступитися,

(Закінчення на стор. 5)

Роман Рахманний

КРАСА ТА ОЗДОРОВЧА СИЛА УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА

Трапиться іноді, що дрібна вістка зрушить придушену щоденною бреднею думку і в пам'яті новою актуальністю оживить давню подію.

Газетна вістка про те, що в Римі художник, поет і критик Святослав Гординський завершує оформлення української церкви, спонукало мене знову розгорнути його книжечку п.н. „Поети Заходу". На внутрішній обкладинці його власноручний напис: „...на спогад зустрічі в Монтреалі, 27-го червня 1966 року".

Але ще й досі ця збірка перекладів шістдесяти поезій з латинської, італійської, французької, англійської, американської, німецької і польської літератур не втратила своєї свіжости — ні зовнішньо-мистецької, ні ідейно-змістової. Постали вони в різні роки та в різних країнах. Про це сказано у примітках наприкінці книжечки, де подано дані про тих чужоземних авторів та зокрема про перекладені вірші. Є там і згадки про спроби інших українських авторів перещепити на український читацький ґрунт важливіші твори Горація, Шекспіра, Гюґо, Аполінера, Ґете, Шіллера, Словацького та інших.

Актуальність поезії

Різні бувають перекладачі й по-різному вони трактують своє завдання. Одні суворо тримаються форми і змісту оригіналу, навіть за ціну послаблення ритміки й музичности вірша. Інші жертвують змістом, щоб тільки зберегти внутрішньо-ідейну суть поезії. Ще інші самовільно зміняють зміст і форму або навіть окремим словам і символам надають відмінного значення.

Святослав Гординський шукав можливостей відтворити зміст кожної поезії у гармонійному погодженні з формою оригіналів. У складних перекладах з французької мови — з її однорідним римуванням — він визнає право слов'янського перекладача з конечности користуватися вільними римами.

Якою актуальністю віє від строф двох римських од Горація, зміст яких стосується не лише „давніх римлян", але й також українців нашого часу! А як посучасному звучить (у перекладі С. Гординського) вірш Ґ. Аполінера п.н. „Відповідь запорожців царгородському султанові" та нагадує болючу нестачу гумору й сатири в Україні та й на еміґрації.

Вдумливий читач переживатиме хвилини душевного збудження, слідкуючи думками за Мазепою, що в однойменній поемі В. Гюго мчиться степами України, прив'язаний на хребті неуїжджeного коня. Почуття гордости сповняє душу читача, що леґендарна „повість" про І. Мазепу спонукала найбільшого поета Франції накреслити візію долі кожної творчої людини. Невидними путами прив'язана до хребта свого таланту-генія, така людина нестримно мчиться через безлюддя масово заселеної Землі, щоб врешті на грані витримки чи й могили вирватися з цих пут і стати „володарем" людських душ... Як Мазепа, якому в „кожнім домі / Поклоняться до ніг, і гучно сурем гомін / За ним ітиме вслід!"

Сьогоднішнім злободенням звучать у перекладі С. Гординського Шекспірові поезії, зокрема „66-ий сонет", що його вперше переклав ще Іван Франко. Він визнав тогочасну актуальність тієї великої поезії. Бо як у Шекспірові дні, достоїнство далі жебрачить, а суспільно-національне сміття хизується орденами... розумній критиці рота зав'язали, а „дурнота безталанна" всіх повчає. І хочеться (як інколи хотів Шекспір, а згодом І. Франко) облишити все навіки. Але зупиняє кожного з нас побоювання, що разом з нами умерла б і любов до української справи: — Якщо не ми, то хто оборонятиме її на роздоріжжях світу?

Велетень наших сусідів поляків — Юліюш Словацький переконливо звучить у перекладі С. Гординського, коли у поезії „Розмова з пірамідами" дає відповідь „утомленому" поетові, спрагненому спокою духа принаймні у могилі, поки воскресне його мертва вітчизна. Піраміди відповідають йому і нам:

— Жди й терпи! Працюй упертий,
Твій народ повік безсмертний,
Ми померлих тільки знаєм,
А для духа трун не маєм.

Так, ніхто з нас не сміє шукати звільнення від патріотизму за життя чи (наслідуючи Т. Шевченка) в могилі ждати аж „понесе з України у синєє море кров ворожу..." На це ніхто з нас не має права: ані політик, ані журналіст, ані вчений, ані поет, ані технолог, ані лікар чи й пересічна українська людина. За воскресіння вітчизни треба боротися тепер і безупину.

Добрим перекладом заповіту Юліюша Словацького С. Гординський нагадує сьогоднішнім читачам, що кожен з нас повинен бути живим камінням, що його сам Господь кладе на український „вал окопний".

Варто нагадати

Є у світовій поезії багато актуального, що варто нагадати нам усім — старим, середнєвічним і молодим. Бо кожного з нас торкнувся своєю паличкою божок ма-

(Закінчення на стор. 5)

ЗА ГЕРОЇЗМ БУДНІВ

[2]

Мій друг, заскочений моєю наглою капітуляцією, зніяковіло пошкрабав потилицю і по хвилині вагання випалив: „Культивування героїзму буднів!" Побачивши, очевидно, на моєму обличчі вираз замішання, здивування і розгублености, мій друг почав піднесеним тоном пояснювати: — „Вдома, де родина стояла на твердих основах традицій, ми могли обмежитися до, що так скажу, святочного героїзму, героїзму, який проявлявся в обороні нації. Тепер же, особливо тут, де наступ на родину іде з усіх сторін, а ми не можемо втриматися у своєму гетто, бо воно під напором різних зовнішніх сил розвалюється, потрібно якраз культивувати, що я називаю, героїзм буднів. Потрібно висувати перед очі нашого суспільства жінок і мужчин, які то, чи у ролі матері, батька, чи у ролі дочки, сина, брата, сестри, для піддержання родини, для збереження її, жертвують своїми особистими приємностями. Колись, засадничо, все це були речі буденні, речі самозрозумілі. Тепер же, коли вони стають небуденними, коли вони стають рідкістю, вони тим самим входять у сферу героїчного".

—„Не дуже то я тебе розумію, — кажу моєму другові, — чи міг би ти допомогти мені, кидаючи на свої виводи світло якогось прикладу?"

—„Дуже радо, — поспішає запевнити мене мій друг, вмощуючись вигідніше на кріслі. — От я знаю одну родину: батько, мати, дві доні. Спочатку нічого надзвичайного. Як молодша дочка переходить до третьої народної, мати знаходить для себе роботу, щоб допомогти мужеві. Вони мають амбіцію дати доням високу освіту. Та десь по році приходить хвороба мужа. Іде він раз до шпиталю — не знаходять причини хвороби. Іде другий раз, роблять операцію, пускають додому, але по трьох тижнях перебування вдома Леся, тобто мати цієї родини, мусить брати мужа знов до шпиталю, бо виходить, операцію було зроблено не там, де було треба. Нарешті лікарі знаходять дійсну причину, роблять другу операцію, та в часі операції муж зістає від пояса вниз спаралізований.

Коли по трьох тижнях муж настільки міцніє, що його можна зі шпиталю забрати, лікарі радять Лесі віддати його до старечого дому, бо вдома вона з ним не видержить, а крім того йому й так не залишилося більше як рік життя, бо він має рака. Та Леся забирає мужа додому і на час, коли в хаті нікого нема, бо вона в праці, а діти в школі, наймає медичну сестру, щоб рани, які у шпиталі поробилися від лежання, перевивала і давала кисень, який Леся також дістала, бо мужеві час до часу було тяжко дихати. Але вже на третій день муж починає діставати на переміну гарячку і дрощі. Що шість годин. У часі гарячки його обливають поти до тої міри, що все на ньому робиться мокре і все треба перебирати включно з постіллю, а в часі дрощів, що зуб на зуб не попадає, треба накривати його трьома ковдрами. Муж лежить у сальоні, а Леся в їдальні на софі і кожної ночі між 2-ою а 3-ою годиною мусить вставати і його перебирати, бо на цей час припадає один з його циклів почення.

Втративши довір'я до лікарів, які його лікували до того часу, вона старається дати мужа до відомого пристижевого шпиталю у надії, що там може йому щось поможуть. Для того вона іде до української установи, яка у цьому шпиталі має постійно три ліжка для своїх членів, дістає відповідне письмо, їде до шпиталю, дістає дозвіл, і по трьох тижнях перебування вдома муж знов іде до шпиталю.

Тут Леся довідується, що у мужа закаження крови від ран з лежання, які у першому шпиталі не трактовано відповідно. По вичищенні ран у тілі залишаються величезні діри, які, щоб погоїти, потрібно місяців. А разом з тим — хемотерапія. І починаються для Лесі довгі шпитальні відвідини, які вона відбуває, щоб піддержувати мужа на дусі, систематично що другий день.

По шістьох місяцях муж готовий іти додому, хоч дві рани ще не зовсім загоїлися, та перед випущенням мужа Лесю вчать як коло нього ходити: як допомагати йому у фізіологічних функціях, як рани перевивати, купати, на візок, на ліжко, до авта саджати. Приїхавши додому, муж зараз повертається на візку до роботи. Вранці забирає його таксі, а по полудні Леся, повертаючи зі своєї роботи, вступає по мужа і забирає його додому. Кожного ж другого тижня везе вона мужа до різних шпитальних клінік на перевірки. Та рани, які залишилися, не хочуть гоїтися, і по пів року у часі одної такої візити до шпитальної клініки муж стає настільки хворий, що Леся мусить знов залишити його у шпиталі. І знов шість місяців відвідин. У часі тих шість місяців муж мусить зрезигнувати з роботи і йти на пенсію. Остаточно по шести місяцях мужа випускають додому і для Лесі починається життя з мужем — калікою, яке вона мужно переносить. От тобі приклад жінки — героїні буднів, яка роками день-у-день несе на своїх плечах тягар родинного життя".

—„Твоя героїня безперечно заслуговує на співчуття, — кажу другові, — заслуговує на признання за сумлінне виконування подружніх обов'язків згідно зі шлюбною присягою, але я

(Закінчення на стор. 6)

Володимир Пливака-Чорноморець

П'ЯТЬ РОКІВ У НІМЕЦЬКІЙ „ШКІРІ" В ПОЛОНІ В КИЄВІ

(Спогад дивізійника)

(4)

Зачали показувати нам пропагандивні фільми, скликали нас постійно на мітинги, переконували, организували серед нас пропагандистів, які проповідували після повороту домів братню любов між німецьким і совєтським народом. Харчування стало ще краще. Хотіли і мене звербувати на пропаґандиста, але я викрутився тим, що я глибоко віруючий католик, і не можу величати систему, де немає місця для Бога. Вони не наставали, тимпаче, що я старався бути дуже скромним і себе надто не проявляв із причин, про які вони не знали.

Усе ж кагебісти, мабуть, мали якісь сумніви щодо мене. Раз закликав мене кагебістський старшина, і на підставі того, що я подав у моєму „життєписі", що я мешкав якийсь час у Марієнбургу, велів мені накреслити плян того міста. З оповідань батька я знав дещо про нього, але як намалювати плян міста, якого я в житті не бачив? Звірився я одному з моїх німецьких приятелів про мій клопіт. Він теж був у Марієнбургу, все ж порадив мені накреслити рам'я ріки Висли і костел, що я зробив; запроєктував я теж вулиці, як знав, накопичив на них кам'яниць, як колись малий Ромцьо в „Зизі" і хай хто докаже — чи я не бачив Марієнбурга, чи нікудишній рісивник! Мій слідчий або не прив'язував ваги до того переслухання, або просто мав мене ще раз провірити і наказав малювати, або, не знаючи сам Марієнбурга, подумав, що я лікар,а не картограф, і більш мене не чіплявся. Усе ж я дійшов до висновку, що КГБ таки мало якісь сумніви щодо мого „німацтва", але мабуть, тоді займалося поважнішими справами, чим такого невидного раба Божого як я.

За ті роки перебування в німецькій шкірі в мені витончився і шостий змисл, інстинкт самозбереження. Я навчився грати ролю актора, а іноді це мене то навіть бавило. Були хвилини що я навіть почував себе надто самопевним і дивився із презирством на дурних кагебістів, що не зуміли мене зловити і розшифрувати. Понад усякий сумнів удержувала мене в самопевності глибока віра. Перед кожним важливішим кроком я постійно звертався до Бога з проханням про вказівку, як мені діяти. І я наче чув виразний голос: „Роби так і так!". Я вірив, що Бог має мене в своїй опіці і я щасливо дістануся до рідних.

Не всім пощастило так, як мені. Вже тут в Америці я довідався, що Лев Федорук, який грав подібну ролю як я бо фігурував під прізвищем Йоган Брікс, попався. Федорук мав в таборі „синекуру" при кряянні хліба. То мабуть звернуло на нього чиїсь зависні очі. За свій „злочин" Федорук відбув додатково десять літ каторги, а й пізніше на волі зазнав багато переслідувань. Нині живе у Філядельфії.

Не приходило мені на думку тікати, що властиво притаманне кожному ув'язненому. Правда, іноді, я й думав про втечу,але дуже коротко.Мій внутрішній голос, який я вважав вказівками мого Творця, відраджував мені на таке зважитись. Урешті навіть в умовинах переселень і рухів населення, втеча не мала виглядів на успіх. Один із полонених, якого я знав, спробував втікати і після дуже важких пригод — попався знову в тенета.

Та з другого боку я переживав важкі моменти сумнівів і розпуки. Іноді мені так надоїдало те життя, у несвоїй шкурі, що хотілося мені закричати на весь табір: „Дураки, я обманюю вас, я не німець, я ваш більший ворог! Беріть мене, робіть зі мною що хочете, катуйте, як катували моїх братів, шліть на Сибір, лиш щоб міг я знову бути собою!" Та це були тільки моменти. Брав верх здоровий розсудок і я успокоювався. Втримувала мене надія, що ще зійдуся з родиною і хоча далеко, але в мене були мої рідні; я мав для кого жити!

Хоч яким прихованим життям я жив, проте мав дуже близьких і щирих приятелів. Найбільше я зжився з італійцем Енріко Реджінато, теж лікарем. Після повороту з полону наша приязнь не завмерла. Він працює як головний поліційний лікар в Італії. В своєму розкішному домі в Італії він гостив мене, мою дружину та доню і відносивсь до нас як до найближчої родини. Було раз так що він знав, що моя дружина має бути в Італії, але не був певним коли. Тоді він розіслав прямо „гончі листи", щоб мати змогу її привітати. Так сердечно ми заприязнились у Києві. Другим моїм близьким другом був віденець Франц Брукер. Я передав через нього вістку до парохії св. Варвари у Відні для передачі дружині. Від нього я теж вивчав топографію Відня, де я теж ніколи не побував, а згідно з моїм „життєписом" я мав там народитися. Інший приятель, поляк Ґрабєц, подарував мені старовинний молитовник. Той молитовник я вивчив майже напам'ять і він допоміг мені у великій мірі вдержувати духову рівновагу. Бо іноді я бував дуже близько розпуки.

Врешті прийшов 1949 рік і приготування до масової репатріяції. Досі звільняли полонених тільки поодиноко, переважно нездатних до праці. Тепер ми мали всі бути звільнені. Дали нам новіші однострої, яких мали досить на складі, харчування стало ще кращим. Пропаганда за об'єднану „демократичну" Німеччину стала ще інтенсивнішою. Вони хотіли переконати нас про „гуманність" совєтського режиму, щоби ми поверталися із вісткою про „щасливе, радісне життя" в СССР. Тепер стали нас розважати різними музичними й хоровими ансамблями, виступали перед нами солісти й люди з цирку, словом табір став наче „курортом".

Врешті прийшла остаточна перевірка перед транспортом. Я дальше впевняв, що моя дружина живе в Баварії і просив призначити мене до транспорту на Баварію. Вже навантажили нас на поїзд, а я ще побоювався, що можуть „зловити пташка" в останній хвилині.

Пам'ятаю останній день мого перебування в Києві. Людина звикає до всього. Так і я за п'ять літ мого перебування в полоні вже звик до мого життя, до спів'язнів, хоч як бажалось на волю. Залишаючи табір я клякнув у шатрі і поцілував землю, ту рідну українську землицю, яку я лишав мабуть назавжди. Я був свідомий, що не скоро буде мені туди можливо повернутись. Жаль стискав серце за Батьківщиною. Та родина була десь на чужині. Міг я мати інше бажання, як найскорше злучитись із ними?

Почалась дорога на Захід.. Везли нас через Берестя, Варшаву, затрималися у Франкфурті над Одрою, на кордоні Східньої Німеччини. Конвоєрами нашими були переважно „енки". Командантом транспорту був Опанасенко, головним лікарем українка Морозова. Під її наглядом я виконував обов'язки лікаря конвою. Був окремий санітарний вагон (очевидно вантажний) посередині поїзду. Начальство їхало в пасажирському вагоні окремо. У Франкфурті передали нас німецькій цивільній владі. Там теж розділили нас. Мене як „ баварця" прилучили до баварської групи. Нашу групу східньонімецька влада передала на залізнічній станції Гоф Мошендорф американській мілітарній поліції. Аж тут я дихнув повними грудьми з полегшою і набрав стовідсоткової певности, що мене вже не вишлють на Сибір за „зраду родіни". Прийшла перевірка американською військовою поліцією.

В атмосфері напруження холодної війни весною 1949 року, коли саме закінчилася бльокада Берліну, я не вагався виявити американцям свою ідентичність.

Після переслухання видали мені документ звільнення і спрямували до відпочинкового дому в Альпах, щоб я прийшов до сил заки зачну розшуки моєї рідні. В дорозі до того „ерголюнгсгайму я зупинився в Мюнхені. Пішов оглядати місто, яке було мені чуже. Зайшов до німецького Червоного Хреста, щоб дістати якісь інформації про українців. Та, на жаль, не довідався там нічого. Так блукаючи по місті я попав на Дахауерштрассе. Я був прямо приголомшений, обрадуваний і щасливий, коли побачив там українські написи. В СХС зустрінув уперше своїх людей і міг після п'яти років „німоти" заговорити безпечно рідною мовою. Яка була то радість і розкіш , то може зрозуміти тільки той, хто не міг говорити мовою своїх батьків так довго, як я. Першими українцями, яких я зустрів в СХС були Ігор Гриневич і Маша Шафранська. Якими близькими були мені ці перші „свої"! Хотілося обнімати й цілувати їх, як найближчу родину. та я

(Закінчення на стор. 5)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1979 РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
7 Сороська Таня М.
15 Мелех Юрій С.
22 Кос Марко Р., Михайло А.
43 Свідо Павло Е.
59 Комарницький Володимир мол.
63 Гарріс Василь К.
70 Янюк Адріяна.
83 Мічисін Андрій Й. мол.; Бурке Михайло.
85 Пічкола Роберт І.
88 Гаврилюк Михайло А.
93 Буланжер Тоня Л.
94 Татарський Леся Г.; Краска Меланія.
96 Гнатів Микола Й.
136 О'Бріян Марко Ф.
155 Мокар Микола І. 2.
156 Крамар Микола Х.
163 Курилець Ігор В.; Потйо Стефан Р.
171 Магнусон Карі А., Христина Л.
175 Шавронський Михайло Р.
180 Сомбаті Стефан Е.
204 Хомицька Ангеліка Е.
213 Антош Маргарита М.; Подраза Едвард М., Михайло Е.
240 Фарог Катерина М.
245 Балух Григорій, Ярослав.
274 Сірак Христофор М. 2.
295 Йосиф Давид М., Марко Дж.
305 Кичула Джонатон Р.
347 Хржановська Карен С., Тіна; Прокопик Анастасія Л.
349 Костюк Марко; Кап Стефан М.
353 Романишин Матвій Д., Стефан В.
379 Троксель Даній.
383 Шевчук Павло І.
401 Волошин Стефанія А.
445 Калічинський Андрій І.; Класін Нейтер Г.; Рипак Данило В.
458 Харандюк Джанет М.
466 Годгінс Андрея Р.
488 Лангстон Андрій І.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
7 Крінгер Францина.
42 Микиш Сандра М.
91 Оленик Іванна, Маріона, Роберт.
96 Госкович Роза А., Христина.
107 Гриб Володимир К.
114 Кірільчук Микола.
164 Пугер Патриція Л.
194 Бойців Андрій А., Роман мол.; Павлів Юрій С.
220 Шабатура Дебора С., Еллейн Д.
221 Атгел Ярослава; Демедас Алета М.; Малейкий Ольга А.; Налисник Ксеня М.
235 Бобак Джеферій І.
276 Д'Амбросіо Патриція.
285 Кущ Олександер.
293 Осик Денис, Едвард А. 2.
358 Ґуліш Григорій А.
361 Курило Алисія, Василь Е.
391 Лазарчук Марта О.
397 Годованець Марко М., Люба Олег, Роман М.; Насевич Йосиф А.; Шурпета Михайло, Стефан П.; Щука Адріян С., Марія І., Юрій І.
436 Садовський Іван А.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
146 Торнопільський Володимир.
153 Шуль Андрій В. С.
171 Лавбенталь Йосиф М., Михайло С., Стефан І.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
25 Кулинич Любомир П., Зенон О.
30 Мартін Трудій Л.
37 Ґонзалець Йосиф Х.
42 Джонсон Михайло Б.
121 Кричковський Роберт П. мол.
171 Біліцький Марія В.
233 Ґрізель Кирило Л.
269 Руут Теодоре С. Рональд Д., Робін.
327 Ґерула Ліза А.; Самійло Давид Т.
422 Орлів Михайло Н., Андрій І.
458 Малашевський Михайло І.
489 Батиста Михайло мол., Сінді, Михайло, Стефан 2, Ярослав.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Шуль Андрій.
235 Лавбенталь Йосиф М., Михайло С., Стефан І.
353 Торнопільський Володимир.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
7 Крінгер Францина.
316 Ланковський Юдіт А.
409 Русин Марлен.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
37 Боганнон Роберт К.
71 Лій Таммі Н., Лінда В., Джакліна А.
96 Гаскович Розана, Христина.
107 Гриб Володимир К.
114 Кірільчук Микола.
220 Шабатура Дебора Ю., Ейлін Д.
221 Атзель Ярослава; Демедас Алета М.; Малейкий Ольга А.; Налисник Ксеня М.
235 Бобак Джефрій І.
276 Д'Амбросіо Патриція.
287 Манлапаз Михайло Т.
293 Осик Денніс С., Едвард А. 2.
336 Давис Курт П.
361 Курило Алисія Т., Василь Е.
379 Дмитрів Ірина, Дарія, Михайло, Стефан.
399 Аллен Шаннон К.
424 Стевенсон Дебра А., Михайло Р.
427 Козак Тодд І.
436 Садовський Іван А.
[illegible] Мельник Джеймс.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Догертій Михайло Й.
18 Глушко Павло І.
9 Салак Роберт В.
22 Думич Елейн М.
25 Коропецький Марко В.; Ваврищук Григорій Б.
38 Бонкарівська Анна М.
39 Дуник Стефан М.
42 Фенканин Діяна.
55 Нагорний Валентина А.
63 Тертичний Ліза М.
93 Коропей Андрій Я.
94 Дойсон Еліза М.
121 Ференч Стефанія.
151 Пип'юк Григорій Т.
153 Козловський Арлена; Марчук Михайло А.
168 Космина Бонні М.
173 Костишин Іван мол.
182 Макчія Марія.
191 Нагумик Марія О.
194 Івасиків Марко.
217 Пристай Володимир, Роман Д., Ірина.
221 Гірняк Дарія А.
245 Микитин Ростислав Б.
257 Овечко Марія Г.
266 Грицай Карол А.
281 Букшований Григорій.
323 Феден Юрій М.
325 Ґоревич Кеннет І.
330 Поступак Норма С.
347 Ґіффорд Скот Л.
352 Чічановський Мирон Д.
355 Штогрин Марія А.
361 Когут Володимир.
379 Прошовський Іван.
414 Ребарук Йосиф.
442 Бойко Лоррі А.
451 Берник Христина Ю.
465 Купчак Ірина А.
470 Леник Катруся Х.
473 Ледук Марія.
501 Зупник Марія Н.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
7 Енама Вайне Й.
51 Більо Марія.
90 Фелікс Йосиф мол.
114 Панисяк Михайло.
120 Бонтемпо Сусанна.
133 Гозонниць Патриція М.
144 Гурчик Андрій Дж.
147 Саруба Любов М.
172 Мороз Михайло III.
206 Карас Стефанія А., Филіс М., Доналд С.
221 Решкевич Юрій.
239 Сопко Іван С.
243 Гендерсон Тарас Дж.; Вандасевич Діяна.
281 Косінська Марія І.
287 Зварич Євген.
292 Длугош Олекса.
320 Олійник Рома.
332 Апостолов Елейн; Рочман Микола.
334 Бовіт Дебра А.
336 Шайко Двейн В.
424 Мельник Надія.
472 Пілецька Адріяна.
497 Полуян Олександра.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ /ПЛАТЯТЬ ФОНДИ/:

Відд.:
235 Бобер Діяна; Овад Наталія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
337 Стрижак Микола.

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Догертій Михайло І.
7 Крінгер Францина; Сороський Іван.
8 Шлушко Павло І.
15 Д-р Варварів Константин; Круль Петро, Соня М.; Мелех Ярослав Е.; Пилипець Віра Н., Нестор Н.
17 Говелт Василь А. мол.
25 Долінський Лариса А.
42 Бурбан Гелен.
47 Вільшанська Марія; Любач Річард В.
52 Сивецький Ірена.
59 Монюк Андрій.
66 Ґуран Катерина, Орест.
82 Лишківський Марко О.
88 Ганкевич Стефан; Куропась Мирон Б.; Струсевич Павліна; Фіго Денис М.
93 Буланжер Джо-Анна, Роберт П.
94 Кошів Богдан, Софія.
97 Громик Роза; Русин Андрій, Тереза С.
106 Білоцеркевич Володимир.
120 Баць Давид В.; Рефт Нансі Р.
125 Сениця Андрій П., Меланія.
131 Панчишин Євстахій.
144 Гурчик Андрій І.
147 Федорак Анна Ф.
153 Клось Марко О.
155 Ґурзо Яціна; Науменко Борис, Віктор, Галя.
157 Василенко Катерина.
158 Бігун Володимир.
163 Креницький Іван.
169 Ваньо Річард Т.
171 Смалій Ірена К.; Попович Олександер М.
173 Дзюбак Павліна.
174 Іванець Перн (Параскевія); Величковський Константин.
175 Ґломб Марія.
192 Кармалюк Марія Б.
204 Ґембара Володимир.
213 Антош Катерина, Марія, Стефан; Бакос Луїса Р., Агнес М.
221 Дикий Ярослав.
236 Ковалевич Маргарита Г.
239 Винницька Дора.
240 Мисів Володимир І. 2.
245 Балух Лорейн.
248 Міллер Дарлен Л.
257 Костів Вероніка М.
267 Ґенда Іван, Олена, Павліна; Смірнов Олекса.
274 Добрянський Іван Д.
276 Криволап Марія П., Євген В.; Дшуган Констанца П.
286 Бачинський Ольга М.
305 Савчак Елизавета.
312 Щербій Нетті Т.
316 Донагій Карен; Димкар Михайло; Ланковський Іван М., Джуді; Лужецька Дарія; Пріззі Анна М.
320 Міллер Ольга М (Мельничук); Фенчак Карол І.
322 Д-р Мачідо Юрій В.
331 Семенюк Донна М., Микола Б.
334 Вакут Роберт І.
350 Фінів Олександра.
354 Репиховський Олеся, Зеновій.
374 Барчин Ліда, Марія.
375 Кулинич Павло.
379 Дмитрів Марія; Каламай Павля Т.
399 Сорочак Володимир.
401 Волошин Стефан, Люба; Кузів Іван І.
407 Варварук Іван; Дудяк Тарас.
409 Русин Марлен А.
412 Смал Ірена.
414 Пацалуйко Ігор С.
434 Коланич Роналд В.; Будний Роман; Жовтоніжка Ігор; Черній Андрій.
445 Король Юрій; Саракула Ангеля, Михайло, Петруся.
458 Прибила Анна М., Михайло В.; Чарандук Діяна.
489 Заброцький Інна.
496 Спенсер Брадлей Л.
372 Аєрс Марія.
379 Семків Люба.
397 Батюта Віра; Дяків Михайло; Калуш Дарія Л.; Касіян Марія М.; Панасюк Михайло*; Сурчко Оксана; Шандрук Петро.
402 Беца Наталка.
407 Бучма Михайло*, Стефанія; Гуменюк Анастасія.
414 Пацалуйко Ігор.
457 Дзюндза Марія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
171 Лавбентал Надія І.
240 Мисів Анастасія, Володимир 2, Гелен, Ірена М., Маріян.
264 Котов Микола*.
401 Чорній Стефан.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Клюба Михайло.
421 Веймер Лінда М.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
20 Сосновський Василь*.
63 Сінавський Володимир*.
94 Наглік Євфросинія.
115 Гаврилюк Стефан*.
133 Шебунчак Христина.
144 Гурчик Андрій Ст*.
153 Заброцький Роман В*.
161 Коваль Рожер М*.
165 Кемпістий Олександра К.
171 Білецька Катерина.
180 Дженет Наталка.
206 Афшар Фарад*.
231 Лалюк Микола*.
239 Скрипник Євген Н*., Фушка Михайло*.
276 Левергуд Роберт Д*.
287 Паламар Стефанія.
290 Маляр Володимир*.
237 Ґерула Анісля, Василь.
361 Дашо Ярема, Гориславський Микола; Гринишин Тетяна; Ґлют Петро; Мурашко Розалія; Турач Люся.
422 Орлів Анна.
472 Іваницький Володимир.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
18 Котов Микола*.
218 Мисів Анастасія, Володимир 2, Гелен, Ірена М., Маріян.
235 Лавбенталь Надія І.
407 Чорній Стефан.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
25 Смотрич Зенон О.*, Отест І.*; Філіп Стефан*.
29 Слюсарчик Володимир мол*.
32 Богач Марія.
37 Гнатюк Григорій*; Вуй Патриція, Сусанна.
39 Стопницький Борис*.
42 Малащук Ольга 2, Олекса.
45 Мейч Олекса.
63 Реліш Варвара А.
71 Лій Вілбур Е*., Віра.
91 Наконечний Йосиф.
96 Ондос Михайло*.
107 Кржановський Михайло І*.
121 Капшо Джеймс П*.
131 Стеткевич Богдан*.
137 Мерінг Стефан С*., Томас М*., Алан Е*.
153 Сас Богдан*; Фетич Неля, Ярослав*.
155 Тімко Беверлі.
161 Курч Стефан*; Федушка Микола*.
194 Фарміга Лідія.
216 Поритко Юрій.
220 Шабатура Доналд*, Аделіна.
221 Шпікула Теодосія Л.; Губка Параска; Карпа Василь В*.
233 Грейзіль Джо Анна.
239 Фушка Михайло.
240 Швед Ольга.
259 Кубіда Іван*, Ольга.
271 Вейтс Павля С.
276 Білик Андрея М.
308 Матучін Матрона 2.
350 Доріш Давид Д*., Іван П*., Іван мол*., Стелла Б. 2., Рита А.
355 Войтович Анна.
361 Курило Василь*, Ольга.
367 Стадник Володимир*.
370 Марч Йосиф*.
372 Ейрс Марія.
375 Кулинич Павло*.
379 Семків Люба.
402 Беца Наталка.
407 Гуменюк Анастасія; Бучма Михайло*, Стефанія.
414 Поцалуйко Ігор.
432 Ковалик Богдан*.
451 Ткаченко Віра, Панас*.
457 Дзундза Марія.
458 Мельник Руссель Г*.
470 Дмитраш Петро А.*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
45 Мавш Олекса.
63 Реліш Варвара.
64 Ґіларо Аніта.
91 Оленик Стефан III*.
94 Ґодзик Марія.
96 Ондос Михайло*.
103 Урінюк Марія, Ілля*; Курилець Григорій.
107 Кражовський Михайло І.*.
131 Стеткевич Богдан*.
155 Тімко Беверлій.
161 Курч Стефан*; Федушка Микола*.
164 Пугер Стелла, Іван*; Ромео Таммі.
216 Поритко Юрій*.
220 Шабатура Дональд*, Аделіна.
221 Спікула Теодосія Л.
259 Кубіда Іван*, Ольга.
285 Кущ Анна.
350 Руффіно Фердінанд*.
358 Ґуліш Іванна І.
361 Курило Василь*, Ольга.
368 МкКай Ґордон М*.
370 Марш Адольф Й*.
371 Саллс Мадален.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.
22 Шарій Йосиф*.
25 Драган Оксана.
67 Пепюк Володимир*.
76 Стефанів Надія.
153 Захарчук Борис*.
155 Науменко Борис.
173 Дзюбак Павлина.
191 Лімонченко Ніна.
217 Пристай Дмитро*, Марта
220 Коваль Джеймс Д*.
224 Панчишин Стефан*.
261 Мельник Іван*.
285 Диловський Меланія.
295 Іванчук Лідія М.
312 Гулій Микола Р*.
316 Мендик Василь Б*.
328 Врублівський Йосип Є.
332 Мазепа Касмир Д*., Катерина.
347 Клем Михайло Е*.
355 Ковалевич Олена.
361 Д'Агустіно Евелин Г.; Миронік Микола С*.
363 Непорадний Іван*.
371 Яворська Зеновія М.
379 Октаба Іван*.
406 Шопей Марія.
413 Стефанович Ольга.
427 Цибуляк Евген В*.; Павлюк Неля.
432 Валка Михайло.
473 Гомонко Ірена.
477 Кіцок Іван М*.
486 Лукаш Тарас.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
20 Прихітко Стефанія; Бічак Марія.
42 Блиха Стелла.
45 Гасюк Анна.
48 Крижанівська Анна.
53 Смолин Григорій.
64 Гнатико Іван*.
69 Мицак Андрій*, Володимир*, Лідія С., Марія Н., Михайло, Юрій*.
90 Фелікс Йосиф*.
106 Іванюк Андрій*.
109 Верналіс Соня Е.
114 Дорошенко Людмила.
143 Ковалик Йозефіна.
147 Вагнер Іван К.*.
153 Чубатий Олександра.
161 Джула Стефанія; Кроконко Йосиф В*; Маняк Карло*; Саві Карло Б*; Федушка Стелла.
204 Кравчук Софія.
221 Рачкевич Афанасія, Михайло; Віщур Микола.
234 Сосяк Володимир І*.
237 Крика Марія.
243 Менцінський Ярослав*.
284 Петришин Евелин Р.
292 Лободоцька Ірена.
305 Вислоцька Гелена.
312 Щербій Наталка.
332 Рудавський Микола*.
339 Романець Михайло*, Роман Б*, Юрій Т*.
343 Гринів Ванда Г.; Задорецька Анна.
355 Якимяк Катерина.
356 Бутим Михайло*, Урсуля
361 Галустик Іван П., Софія; Когут Михайло, Софія; Літепло Семен*.
367 Патрій Стефанія.
379 Бенітез Ірена; Дмитрів Марія; Стрейків Стефан*.
388 Панків Давид П*.
397 Соловій Зеня.
406 Хміль Тарас*.
422 Дубина Лідія.
424 Мельник Ліля Л.; Коваль Тамара С.
472 Козак Богдан*, Ольга.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
407 Гучискен Рут; Ониськів Маріян*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ /ПЛАТЯТЬ ФОНДИ/:

Відд.:
235 Бобер Діяна Л.; Овад Наташа.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
5 Панасюк Володимир; Мартинюк Іван; Дясак Володимир*; Сидор Марія.
7 Тінанський Марія.
11 Панчик Марія.
24 Дрогомарецький Самуел*
27 Мосора Михайлина.
29 Блюй Марія.
31 Гирча Раймонд*.
42 Ткач Василь*.
47 Бутрин Катерина.
57 Мацюк Катерина.
63 Салоум Самуел 2*.
64 Бурній Марія.
102 Попович Іван.
106 Якубовська Юлія 2.
130 Івасів Іван; Воловодюк Дмитро; Вересюк Василь.
131 Мазур Марія.
147 Когут Олександер.
153 Бідула Василь; Вайда Микола.
161 Табіш Йосиф 2*.
171 Смалій Леонард С*.
175 Полянський Михайло.
206 Підгородецька Ксеня; Пригарська Марюя2; Шаб Параска.
216 Зварич Антоній.
217 Плекан Микола.
218 Богач Анна.
221 Когут Марія; Федорів Михайло.
223 Борис Анна.
297 Венгринович Параска.
342 о. Мелех Петро 2.
348 Касалаба Текля.
350 Берлік Анна.
361 Кравчук Палій, Мушкевич Еміль; Фурик Іван.
364 Бунт Іван.
367 Петрів Михайло.
371 Кордуба Томас.
379 Протас Григорій 2.; Горайський Софія.
407 Федорів Марко.
416 Горній Марта О.
427 Цибуляк Филип 3.
432 Верес Ольга; Довгаль Іван*; Горн Джім*; Городецький Гнат*; Капаловський Андрій; Крохмалюк Анна.
451 Мулик Антін*.
469 Лещук Марія.
503 Сопронюк Віктор*.

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
22 Кос Дарія, Михайло Р.
47 Лавбах Річард В.
53 Ґрій Михайло І.; Сивий Андрій, Юрій.
70 Малюка Данута А.
83 Чілдс Блейн.
88 Куропась Олександра В.
106 Шмілик Людвик.
125 Сениця Андрій П.
147 Федорак Анна Ф.
149 Дицький Іван М.
151 Шрот Анна.
221 Карачевська Анна М.
240 Моцьо Юрій; Мисів Володимир І.
245 Кнавб Стефан К.
320 Фенчак Карол І.
331 Семенюк Донна М. Микола Б.
347 Датіл Йосиф мол.; Марандіно Джо Анна М.; Запар Любомир.
401 Волошин Люба, Стефан.
406 Бурґолчер Ірена М. (Мартинюк).
445 Саракула Ангеля, Марта, Михайло Р., Петруся.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
25 Бакум Володимир.
82 Самокишин Микола.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
401 Чорній Стефан*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
42 Малащук Володимир*, Стефанія, Марія, Ольга.
47 Валхонський Кирило С*.
51 Зеленко Єва.
76 Засць Маріянна.
94 Вроблевський Леонард А*.; Лучинський Лідія.
106 Думановський Тарас*, Марко*.
155 Макар Дзьоба А., Павло*.
161 Просс Раймонд Л*.
180 Будацька Вероніка Е.
287 Залуцький Іван*.
378 Зенюк Катерина М., Стефан П*.
402 Тереш Вільгельм*; Ференц Андрій*.
434 Токар Юрій О*.
439 Криштальський Василь*.
475 Ставничий Мирослав.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
407 Чорній Стефан*.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
115 Бик Іван*.
375 Тарнавський Петро*.
497 Хом'як Олександра.
503 Войтів Теодор*.

ЗАВВАГА: Зіркою /*/ є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 31-го серпня 1979 р.:)

Кляса І-ша	372
Кляса 2-га	185

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е 18	3,578
Кляса Е 20	4,833
Кляса Е 65	332
Кляса Р 20	6,871
Кляса Р 65	133
Кляса ТР 65	374
Разом:	16,678

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 31-го серпня 1979 р.:)

Старий рід забезп.	31
Кляса О	155
Кляса Т	1,848
Кляса W	11,318
Кляса Р 20	12,777
Кляса Е 20	9,635
Кляса Е 651	2,668
Кляса Р 65	1,616
Кляса DP 60	212
Кляса DP 65	740
Кляса ADD	6,796
Кляса Т 10	213
Кляса Т 5	40

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса Р 20	490
Кляса Е 20	308
Кляса Р	17
Кляса Е 65	48
Кляса Е 18	3
Разом:	48,907

Виставка мистецьких праць Лесі Тарлецької

У мальовничій, гористій околиці Пенсильвенії, недалеко відомого заповідника Одубон, розляглися широко забудування Іммакулята коледжу. В цьому то коледжі, під патронатом його ж Комітету Культурних Справ, в дні 8-го вересня, вечірньою порою, відкрито мистецьку виставку праць Лесі з Гонтів Терлецької. На стінах знаменито освітленої залі розвішено 53 праці мисткині виконані різнею технікою: олія, акварель, пастель, граш і рисунки тушем та вуглем.

Виставку відкрила, запрошуючи на прийняття українських глядачів та відвідувачів іншого національного походження, сестра Марія Брибаф. Поміж присутніми, розпромінена радістю, була мати Лесі п-і Наталія Гонта. Всі вони провели час у милій та культурній атмосфері.

Пригадую, як 11-літнім підлітком батько Лесі, сотник Чорних Запорожців, Дмитро Гонта, сам будучи малярем-аматором, бандуристом, актором та знаменитим друкарем-машиністом, вписав Лесю до Української Мистецької Студії у Філядельфії. Рисунку навчав проф. П. Мегик, а малярства покійний уже проф. Вол. Кивелюк. Леся була дуже скромна, зате працьовита й до себе вимоглива.

По передчасній смерті батька Лесі довелось пробиватись крізь життя самотужки. Студіювала вона мистецтво в Мур Інституті, Мистецькій Школі Філядельфійського Музею, а останньо приватньо у відомої малярки Енн Болбирні з Вейну.

Сьогодні, будучи членом Аппер Меріон Культурного Центру дуже часто бере участь у мистецьких виставках цього Центру, де вона дуже шанована й люблена.

Показані на виставці праці Лесі, це здобуток одного 1979-го, року. Леся у працях реаліст, з нахилом до експресіонізму. Кольоритна гама у неї гарячо-темпераментна, за виключенням зимових краєвидів, де вона холодна й добре гармонізована.

Малярку інтригує природа, де вона завжди відшукує незвичні формою дерева чи краєвиди. Слідно, що добре простудійовує праці українських майстрів, бо „Осінні рефлексії" так і нагадують Васильківського Сюди входять також картини „Червоні шати" й „Золота сцена з Гантеру".

Побуваючи в Україні Леся дає з цієї подорожі кілька гарних сцен. „Запорізька капуста" — знаменита прозоро-свіжа акварель. „Дуб Хмельницького" — добрий рисунок тушем та кілька олійних зимових краєвидів.

У портретах вуглем і пастелею на чоло вибивається „Патріярх з Аркенсо". Далі йдуть „Голова мурина" — пастеля й „Чоловік з цигарою".

Із нахилом до експесіонізму виконані „Соняшники", „Маки" й „Краєвиди з Гантеру".

Пробує Леся й ікону і вона в неї виходить. Шкода тільки, що виконана гвашем, а не більш тривалою й традиційною темперою.

І ще одно цікаве явище. Акварелею виконані грибки, жучки, зайчики, жабки, пільні коники, квіти — пребагатий ілюстративний матеріял для дитячої літератури і то виконаний з дитячою наївністю.

Враження від виставки в нас будуюче. Віримо, що мисткиня, обдарована дальшою снагою, удосконалюватиме свої праці на добро української культури.

Василь Дорошенко

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 липня, 1979 р.):	22,115	57,500	6,790	86,405
Активні члени:				
(Приріст у серпні 1979 р.)				
Нові члени	54	122	31	207
Прийняті наново	39	61	2	102
Прийняті з перех. листами	5	9	1	15
Зміни кляс забезпечення	—	2	—	2
Прийняті з Деп. Молоді	—	2	--	2
Разом:	98	196	34	328
(Убуток в серпні 1979 р.:)				
Суспендовані	22	29	23	74
Відійшли з перех. листами	5	9	1	15
Зміни кляс забезпечення	2	2	—	4
Відійшли до дорослих	3	—	—	3
Померли	1	68	—	69
Вибрали гроші	33	71	—	104
Відійшли з випл. п. сум забез.	45	35	—	80
Виплатили вповні вкладки забезпечення	27	62	—	89
Відійшли на част. випл. забез.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забез.	—	2	4	6
Разом:	138	278	28	444
Члени, які випл. вкладки:				
(Приріст у серпні 1979 р.):				
Виплачене забезпечення	27	62	—	89
На безпл. продов. забезп.	5	17	—	22
Разом:	32	79	—	111
(Убуток в серпні 1979 р.):				
Померли	—	15	—	15
Вибрали готівку	17	25	—	42
Повернені в актив	19	20	—	39
Вигасло продовж. забез.	5	5	—	10
Разом:	41	65	—	106
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем серпня 1979 р.	22,066	57,432	6,796	86,294

УВАГА

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за серпень 1979 р. суспендовані, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв за вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж серпня 1979 р. взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН,
головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1979 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
2	72.22	155	1,892.64	324	316.87
3	188.38	156	386.19	325	728.40
4*	387.70	157*	223.20	327	1,809.08
5	2,178.34	158*	1,446.38	328*	269.93
6	668.43	161	1,180.69	330	690.05
7*	522.64	163	1,317.01	331	126.89
8	1,046.44	164	685.75	332	246.10
9	180.60	165*	692.37	333	72.48
11	76.18	167	183.47	334	93.76
12	266.33	168	471.29	336	936.33
13	1,354.88	169	678.33	337	697.03
14	1,942.14	170	703.42	338	350.77
15	671.01	172*	237.88	339*	298.81
16	392.08	173	734.22	340*	524.08
17	138.62	174	1,208.45	341	363.54
18	53.06	175	330.33	342*	447.89
19	500.79	176*	445.51	343*	287.44
20*	1,195.48	177	271.21	344	587.16
21*	1,007.02	178	125.25	345	599.76
22*	1,586.07	179	146.74	347	429.87
23	475.57	180	446.24	348	447.83
24	43.97	181*	53.18	349	1,223.16
25	1,557.48	182	206.32	350	635.33
27	783.37	183	754.68	351	149.25
28	952.12	184	365.05	352	824.13
29	264.26	190	11.58	354	137.43
30	93.33	191	1,608.72	355	84.69
31	87.85	192	303.15	356	295.32
32	793.84	193	10.31	357	4.35
33	280.17	194	1,425.00	358*	981.83
34	308.52	195	7.56	360	424.21
35	689.95	196	8.24	362*	603.29
36	180.65	200	1,193.92	363	88.04
37	703.03	201	25.30	364	521.89
38	493.86	202	24.59	367	1,327.10
39	1,270.26	203*	101.37	368	508.18
40	152.16	204	2,292.37	369	331.45
41	49.21	205	189.77	370	621.27
42	2,294.27	206	1,300.11	371	1,045.43
43	1,608.12	207	61.47	372	1,791.21
44*	183.45	209	64.53	373	45.71
45	542.69	211	185.08	374	398.69
47	2,231.87	213	254.79	375	1,251.95
48	162.73	214	292.64	376	28.82
49	217.24	215	8.56	378*	326.72
50	239.21	216*	1,605.70	379	2,877.74
51	481.53	217	1,627.19	380	10.19
53	986.19	218	127.76	382	133.54
54	265.89	220	748.18	383	619.93
55	332.05	221	1,973.65	385	1,171.70
56	541.11	223	254.96	386*	221.57
57	935.12	224	207.94	387*	732.64
58	202.16	225	4.22	388	580.88
59	850.84	226	266.53	390*	158.82
61*	1,154.98	228	37.11	394	94.28
63	1,631.71	230	1,041.01	395	273.00
64	206.33	231*	362.83	397*	1,505.65
65	154.06	233	2,015.62	399	1,830.54
66	23.16	234	530.13	402*	1,228.45
67	135.46	235	149.81	404	48.47
69	66.60	236	428.95	406	572.18
70	993.05	237	119.47	407	839.27
72	19.98	238	657.49	408*	4,748.00
73	113.23	239	639.78	409	207.29
75	310.02	240	3,213.23	411	389.19
76	1,691.95	241	20.29	412	324.11
77	39.75	243	206.42	413	148.40
78	628.99	244	5.28	414*	1,044.60
79*	307.02	245	883.18	415	454.93
81	210.87	248	61.06	417*	114.92
82	253.42	251*	424.91	418	497.85
84	158.39	253	87.45	422	889.45
85*	537.61	254	761.40	423*	2,008.25
86	252.53	256*	824.86	424	541.39
87*	95.43	257*	1,467.55	425	144.49
88	1,760.45	258	29.89	426	236.52
90	385.18	259	409.88	427*	1,380.68
91	167.28	260	56.45	429	32.60
92	54.56	261	835.86	430*	3,787.26
93	321.65	263	75.65	433	337.36
94	2,255.74	264	87.29	434	564.80
96	886.10	265	92.01	437	872.63
97	86.49	266	1,517.90	438	92.31
98	173.98	267*	1,075.24	440*	1,118.93
99	106.10	268	355.06	441	303.30
100	4.37	270	538.12	442	502.77
101*	714.82	271*	757.02	443	10.64
102	747.92	274*	266.83	444	1,126.68
104	366.82	275	63.90	446	109.32
105	386.55	276	972.07	448	846.54
106*	2,324.51	277	1,532.03	450	600.25
107	407.38	278	133.42	451	349.73
108	47.91	279	36.23	452	217.90
109	131.88	280	51.53	453	69.87
112	325.41	281	255.47	457	533.39
113	536.26	282	166.82	458	2,051.73
114	1,203.53	283	522.40	459	532.42
115*	506.45	284	188.63	460	886.99
116	452.77	285	386.95	461*	574.72
119	171.25	286	121.59	462	49.49
120	373.60	287*	577.59	463	144.65
121*	1,178.54	288	158.44	464	389.98
122	80.75	289	368.49	465	767.72
123	317.04	290	54.35	466*	349.73
124	117.26	291	343.85	467	218.96
125	439.25	292	1,817.58	469	639.85
126	50.95	293	503.15	470*	119.96
127	1,069.42	294	23.10	471	1,323.04
128	284.81	295	948.08	472	397.19
129*	168.91	296	112.99	473	1,058.89
132	69.83	299	184.14	474	131.23
133	959.31	301	356.12	475	197.61
134	94.99	302*	13.00	476	77.38
135*	27.04	303	164.79	477	151.56
136	370.11	304	418.32	479	446.68
137	379.51	305*	660.27	480	179.40
138	117.36	306	174.43	481	382.84
140	21.29	307	782.70	484	1,358.08
141*	25.31	308	37.14	485	68.56
143*	230.74	309	36.01	486*	297.27
144	277.58	311*	73.45	487	58.65
145	65.90	312	53.93	488	280.79
146*	1,195.04	313	16.52	489*	590.57
147*	3,041.55	316	1,583.16	490	567.67
148	68.49	317*	208.08	496	106.33
149	70.67	318	73.77	497*	718.59
150*	240.48	319*	52.96	498	303.27
151	73.64	320	645.78	500*	235.11
152	108.84	321	610.18	504*	405.55
153*	4,664.52	322	141.76	505	406.34
154	396.06	323*	353.49	506	95.86

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення .... $ 221,199.23

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
4	4.80	154	7.75	338	12.00
6	34.30	155	32.50	339*	9.20
8	71.20	156	11.00	340*	30.50
11	11.00	157*	34.70	341	28.00
14	44.30	158*	148.00	344	29.90
16	10.40	164	25.25	345	18.80
17	8.55	166	2.90	347	25.00
20*	9.60	168	1.00	348	13.45
21*	9.20	170	18.75	349	60.30
22*	65.40	172*	4.90	350	4.80
25	34.10	173	35.50	352	15.20
27	20.20	174	126.35	358*	17.95
32	8.00	175	7.20	360	81.15
34	17.30	180	33.00	367	12.20
35	22.05	182	4.90	369	13.15
37	13.85	183	4.80	371	59.90
39	43.60	191	1.10	372	12.20
42	21.40	200	30.60	374	35.80
44*	17.40	204	37.30	379	24.80
47	130.75	206	72.85	383	9.20
48	9.20	207	36.05	385	52.30
49	14.10	209	22.20	387*	12.05
50	17.65	211	20.20	395	11.00
51	19.85	214	1.00	397	18.80
53	9.20	216*	45.00	399	90.40
55	8.30	220	21.90	402*	80.10
57	52.80	221	100.25	406	11.00
59	54.80	222*	4.80	407	90.35
61*	50.60	230	7.35	408*	252.00
66	11.00	231*	5.10	411	3.20
70	18.40			412	22.00
75	11.65	233	149.95	415	51.00
76	28.00	234	7.65	417	18.40
78	25.15	236	20.30	418	37.20
79*	37.60	237	11.00	423*	24.15
82	26.50	238	2.45	424	1.10
88	62.40	239	12.20	427*	92.35
90	19.95	240	155.60	430*	138.15
93	.85	245	4.40	434	58.80
94	124.70	253	2.95	437	7.75
96	10.05	257*	31.00	440*	42.00
101*	30.60	261	32.30	442	3.65
102	2.95	263	.85	443	1.35
104	31.55	266	16.40	444	83.00
105	11.00	268	11.00	448	24.40
106*	51.05	270	7.35	450	8.75
107	46.80	271*	29.20	451	24.80
108	.85	277	42.15	458	11.00
114	3.20	278	12.40	459	9.20
115*	33.40	282	10.45	460	9.20
116	10.45	287*	54.30	461*	6.30
119	12.20	291	4.80	462	13.05
120	12.65	292	22.75	464	7.20
121*	10.25	293	29.40	465	39.85
		301	14.95	466	9.20
123	5.70	304	51.50	467	4.80
124	1.70	305*	18.40	471	24.80
125	39.30	307	40.30	472	23.75
129*	2.45	309	4.25	473	23.20
133	60.25	316	26.30	475	31.00
136	11.40	317*	4.80	479*	5.60
138	4.55	320	26.25	482	12.20
143	4.80	325	15.20	484	10.30
145	11.00	327	17.30	485	4.80
146*	39.75	328*	4.05	486*	20.90
147*	158.45	332	2.45	488*	11.00
149	11.00	334	14.00	497*	13.15
151	20.20	336	41.20	498*	5.90
153*	35.45	337	9.20	500	38.30

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення .... $ 5,844.55

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ СЕРПНІ 1979 РОКУ

Відд.	Прізвище, Ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, Ім'я	Сума
1	Войтович Йосиф	$1,000.00	221	Когут Марія	500.00
5	Дейсях Володимир	500.00	223	Борис Анна	1,000.00
7	Тіганська Марія	500.00	231	Поліщук Юрій	1,000.00
11	Панчик Марія	1,000.00	238	Попович Гелен	500.00
24	Дрогомарецький Самуел	1,000.00	240	Кравецька Аделя	500.00
27	Лапичак Адріян	1,000.00	254	Наконечний Іван	1,000.00
27	Мосора Михайлина	500.00	271	Седор Гелен	500.00
31	Гирха Раймонд (Ромай)	1,000.00	276	Глушко Андрій	500.00
44	Михуда Анна	1,000.00	291	Ганич Феліска	1,000.00
53	Микитюк Роза	500.00	292	Балон Анна	500.00
57	Мацюк Катерина	1,000.00	292	Янко Микола	1,500.00
62	Черкас Анна	500.00	293	Ластовецька Анна	500.00
63	Солоум Самуел	500.00	308	Андрушко Францес	1,000.00
63	Солоум Самуел	500.00	316	Бреславський Карло	500.00
63	Солоум Самуел	500.00	316	Загноні Єва П.	1,000.00
63	Солоум Самуел	500.00	319	Фринко Параска	1,000.00
73	Молас Іван	1,000.00	328	Цица Павло	500.00
102	Попович Іван	1,000.00	328	Цица Павло	500.00
106	Якубовська Юлія	500.00	345	Малайчук Константин	500.00
106	Якубовська Юлія	1,000.00	348	Касалаба Теклія	500.00
114	Кирильчук Василь	500.00	348	Гринко Марія	500.00
130	Воловодюк Дмитро	500.00	361	Катсавакіс Юрій	3,000.00
131	Панчишин Ілля	250.00	375	Дубик Емілія	500.00
144	Ковальський Йосиф Ф.	1,000.00	375	Грабовецький Маркіян	500.00
147	Когут Олександер	1,000.00	379	Горайський Софія	500.00
153	Чайковський Євген	500.00	418	о. Микитин Юліян	1,000.00
158	Лукіянський Федір	2,000.00	427	Цибуляк Філіп	500.00
161	Табіш Йосиф	500.00	427	Цибуляк Філіп	1,000.00
161	Табіш Йосиф	500.00	427	Цибуляк Філіп	1,000.00
163	Зін Іван	500.00	432	Довгаль Іван	500.00
170	Пахольчук Петро	1,000.00	432	Хемій Катерина	500.00
171	Смалій Леонард С.	1,000.00	432	Горн Джім	750.00
171	Смалій Леонард С.	1,000.00	451	Мулек Антін	500.00
190	Данилюк Юлія	500.00	459	Мігаль Ілейн	500.00
194	Турчин Роза	500.00	466	Яцкович Михайло П.	300.00
204	Возовик Анна	357.00	469	Кривецька Поля	300.00
206	Підгородецька Ксеня	1,000.00	471	Курило Марія Д.	1,000.00
206	Пригарська Марія	500.00	479	Марчика Петро	1,000.00
206	Пригарська Марія	500.00	503	Сопрунюк Віктор	3,000.00
216	Заврич Антоній	5,000.00			
218	Богач Анна	1,000.00		Разом:	$65,957.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1979 РОКУ

Відд.	Прізвище, Ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, Ім'я	Сума
2	Осоский Франк В. мол.	$30.00	37	Могила Катерина	30.00
2	Сенькович Єлисавета	30.00	39	Клюсик Анна	30.00
2	Дуні Анна	30.00	39	Гриник Анна	30.00
14	Бренич Стефанія	30.00	39	Луцак Іван	30.00
37	Шеллік Анна	30.00	63	Пельц Іван	30.00
37	Гнатюк Анна	30.00	70	Линович Марія	30.00
37	Маркович Марія	30.00	102	Коваль Юрій	30.00
			106	Косач Софія	30.00
			114	Любинець Антін	30.00
114	Смоляк Іван	30.00	287	Богданович Марія	40.00
121	Сохан Текля	30.00	305	Дачко Метро	30.00
125	Бурка Дмитро	30.00	316	Кріль Василь	30.00
131	Ванджура Сидор	30.00	361	Захарко Стефан	30.00
131	Фединський Петронеля	30.00	343	Гринів Ванда Г.	100.00
153	Єфіменко Федір	30.00	361	Кучма Мирослав	30.00
155	Білинський Микола	30.00	367	Шурин Марія	30.00
155	Сетник Анна	30.00	367	Фіцак Іван	30.00
155	Гураль Агафія	60.00	367	Калиновський Анатолій	30.00
155	Масник Марія	30.00	368	Галушка Анна	30.00
155	Шумахер Роза	30.00	379	Тінсон Гаррі Т.	30.00
163	Варварук Марія	30.00	379	Вруський Дмитро	30.00
183	Кіцак Микола	30.00	430	Черник Дарія А.	30.00
223	Маліборський Мих.	30.00	430	Герловський Анна	30.00
223	Гренчешин Іван	30.00	430	Герловський Семен	30.00
238	Мороз Марія	30.00	467	о. Зімер Роберт Фр.	30.00
245	Галайдіда Марія	30.00	14	Воробець Василь	30.00
274	Коницак Агафія	30.00			
280	Дубій Анна	30.00		Разом:	$ 1,660

ПРИБУТКИ ЗА СЕРПЕНЬ 1979 РОКУ

Членські вкладки	$ 227,043.78
Відсотки:	
Бондів	207,381.58
Гіпотечних позичок	13,081.40
Членських позичок	1,758.13
Банків	250.74
Уділів	3,277.59
Разом:	$ 225,749.44
Прибутки:	
Реальність в Кергонксоні, Н. Й.	126,204.11
Книгарня й друкарня	56,477.13
Перенос до Сирітського Фонду	500.00
Звороти:	
Податків від заморгеджованих реальностей	1,662.36
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення	10,245.98
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	38.33
Премії шпитального забезпечення	1,498.85
Разом:	$ 13,445.52
Різні прибутки:	
Пожертви	3,221.93
З продажі Анг. Енц. Українознавства	1,969.00
Разом:	$ 5,190.93
Інвестиції:	
Сплачено гіпотечних позичок	34,452.71
Сплачено членських позичок	3,012.47
Разом:	$ 37,465.18
Разом прибутки за серпень 1979 р.:	**$ 692,076.09**

ВИДАТКИ ЗА СЕРПЕНЬ 1979 РОКУ

Виплата членам:	
Грошові звороти	28,515.59
Посмертні допомоги	65,957.00
За дозрілі вивінувальні грамоти	83,054.00
Вкладки за дітей, яких родичі померли	358.30
Допомоги з Фонду Братського	1,660.00
Премії за реасекурацію	1,376.34
Разом:	$ 180,921.23
Видатки:	
На реальності в Кергонксоні, Н. Й.	66,941.77
Друкарні й книгарні	57,185.20
Організаційні видатки:	
Оголошення	778.00
Лікарське бадання нових членів	583.60
Винагорода обласних організаторів	4,455.16
Кошти подорожей обласних організаторів	1,246.14
Кошти обласних засідань	162.64
Разом:	$ 7,225.54
Платні, забезпечення і податки:	
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	82.86
Премії за шпитальне забезпечення працівників	7,883.17
Пенсійна оплата працівників	433.33
Платня головних урядовців	8,416.65
Платня працівників	27,993.04
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	11,747.10
Разом:	$ 56,556.15
„Свобода" за орган	26,100.00
Загальні адміністративні видатки:	
Загальні канцелярійні видатки	356.93
Поштові оплати	1,350.00
Обслуга машин	1,342.79
Телефон	1,172.60
Загальні кошти подорожей	932.86
Кошти друків і приборів	658.92
Книжки і друки	87.16
Кошти канадської канцелярії	244.43
Вкладки до Братських Конгресів	1,911.47
Банкові оплати	1.00
Разом:	$8,058.16
Різні видатки:	
Податки від заморгеджованих реальностей	6,336.08
Спортова акція	170.50
Пожертви	2,449.14
Стипендії	300.00
Разом:	$ 9,255.72
Інвестиції:	
Капітальний ремонт на Союзівці	59.93
Уділено позички на підклад грамот	11,928.13
Закуплено бонди	299,776.29
Закуплено друкарські машини	418.50
Уділено гіпотечні позички	63,000.00
Закуплено електронічні машини	184.20
Закуплено уділи	3,265.59
Разом:	$ 378,632.64
Разом видатки за серпень 1979 р.:	**$ 790,876.41**

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем липня 1979	413,625.64
Прибутки за серпень 1979 р.	692,076.09
Разом:	1,105,701.73
Видатки за серпень 1979 р.	790,876.41
Разом готівка з кінцем серпня 1979 р.	**$ 314,825.32**

БАЛЯНС:

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$ 314,825.3[illegible]	Фонди:	
Бонди	31,490,197.0[illegible]	Забезпеченеві	$ 42,937,324.54
Уділи	549,551.9[illegible]	Братські	116,827.45
Гіпотечні позички	2,420,247.7[illegible]	Сирітський	238,749.92
Позички на грам.	545,808.9[illegible]	Захисту	369,161.94
Реальності	706,142.7[illegible]	Наглої Потреби	64,972.29
Друкарські і електр. машини	200,262.[illegible]		
Позичка для УНК Дому УНС	7,500,000.[illegible]		
Разом:	**$ 43,727,036.[illegible]**	**Разом:**	**$ 43,727,036.14**

головний касир УЛЯНА ДЯЧУК

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник
JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника
MYRON B. KUROPAS
107 Ilchamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади
Senator PAUL YUZYK
1839 Camborne Cresc.
Ottawa, Ontario
Canada KlH 7B6

Заст. головного предсідника
MARY DUSHNYCK
2104 Caton Avenue
Brooklyn, N.Y. 11226

Головний секретар
WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир
ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний організатор
WASYL ORICHOWSKY
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

JOHN ODEZYNSKY
5909 N. Camac Street
Philadelphia, Pa. 19141

MYROSLAW KALBA
11454 West 17th Place
Lakewood, Co. 80215

MYKOLA CHOMANCZUK
31-37 36th Street
Astoria, N.Y. 11106

ROMAN KUROPAS
11356 McDougall
Hamtramck, MI 48212

MYCHAJLO SOROKA
209 E. Palatine Road
Palatine, Ill. 60067

EUGENE REPETA
19941 Binder
Detroit, Mich. 48234

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

Basil TERSHAKOVEC
30 Montgomery Street
Jersey City, N. J. 07302

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:

ROMAN SLOBODIAN
4 Forrest Road
Randolph Township
Dover, N.J. 07801

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

BOHDAN FUTEY
8204 Valley Lane
Parma, Ohio 44130

MARIA CHUCHMAN
17 Austin Crescent
Toronto, Ontorio
Canada

JOHN TELUK
105 McKinley Avenue
New Haven, Conn. 06515

WALTER DIDYK
6711 Ruthland Avenue
Detroit, Mich. 48228

Very Rev. STEPHEN BILAK
6729 North 5th Street
Philadelphia, Pa. 19126

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

BOHDAN HNATIUK
535 Prescott Road
Merion Station, Pa. 19066

JOHN W. EVANCHUK
9312 Shermer Road
Morton Grove, Ill. 60053

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W OB3

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ANATOLY DOROSHENKO
315 Highland Drive
Grafton, Wisconsin 53024

JOSEPH LESAWYER
2643 Deer Path
Scotch Plains, N.J. 07076

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lashine, Quebec
Canada H8T 2A5

GENEVIEVE ZEREBNIAK
1449 Redwood Avenue
Akron, Ohio 44301

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, NM 87544

ASKOLD LOZYNSKYJ
42-48 77th Street
Elmhurst, N.Y. 11372

BOHDAN ZORYCH
18 Leland Avenue
Toronto, Ontario
CANADA M8Z 2X5

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

HELEN OLEK
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

WASYL DIDIUK
142A Grenadier Road
Toronto, Ontorio
Canada M6R 1R6

РЕДАКТОР-ЕМЕРИТ

ANTHONY DRAGAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

П'ЯТЬ РОКІВ...

(Продовження зі стор. 2)

стримався, щоб не подумали, що я „зійшов із глузду". В СХС я довідався, що моя доня живе з бабунею в Ляндеку, а дружина на роботі у Великій Британії. Очевидно я зрезигнував зі свого відпочинку в Альпах і залишився в Мюнхені з метою продістатися до Австрії, до родини.

Почалось для мене нове життя. Заангажували мене до праці. Д-р Андрієвський прийняв мене до свого помешкання і запросив допомагати йому в лічниці в Регенсбургу. Приятелі постарались для мене перепустку до Ляндеку. Яке було моє зворушення, коли там показали мені між дітьми, які бавились, мою доню, яку я залишив у Перемишлі неповна однолітньою, а тепер вона майже шкільного віку! Яке було моє щастя, коли я, підійшовши до неї, міг сказати ті важкі змістом слова: „Я твій тато!" На приїзд дружини до Німеччини прийшлось чекати деякий час. Так сталося, що вона мешкала разом з дівчиною зі східніх областей, яка була на службі совєтської розвідки.

Два місяці тривала перевірка органів безпеки, поки було встановлено, що моя дружина не мала нічого спільного з тією шпигункою. Нарешті дружина приїхала і ми знову знайшлись разом. Не було тільки маленького синочка, який помер у Відні.

(Кінець)

КРАСА ТА ОЗДОРОВЧА СИЛА...

(Продовження зі стор. 2)

теріялізму, вигод міського життя, честилюбства й космополітичного цинізму... Наші перекладачі таких чужоземних творів збагачують цим українську літературну скарбницю. А водночас вони допомагають своїм читачам зберегти рівновагу духа в часах всенаціонального заколоту. Чи, як писав В. Шекспір, в часах, коли спостерігаємо „почесть на негідному чолі" та „силу, що кульгає з кожним кроком..."

Так, дорогі читачі! Якщо вас приголомшили великі й малі події великої й малої української політики... Якщо ваша голова вже не витримує лоскоту бляшаних фраз купованого патріотизму... Якщо полиці ваших книжкових шаф тріщать від товстих збірок віршилищ, тоді відсвіжіть у своїй пам'яті декілька творів українських і чужоземних клясиків...

Мені нагадав їх талановитий перекладач С. Гординський своєю цінною збіркою творів „Поетів Заходу". І відгукнувся я на неї не спізненою рецензією, але вдячною розмовою з ним на далеку віддаль. Щоб сказати відоме йому спостереження: українська мова — це не лише краса, а й велика сила. Українське поетичне слово — оригінальне й перекладне — оживляє, оздоровляє і новою енергією наснажує українську людину на кожній географічній паралелі її перебування.

ГОЛОС МАЛИХ...

(Продовження зі стор. 2)

щоб не втратити лиця. Що залишиться тоді...?

Саме тепер виринула така невелика, але можливо важлива у наслідки проблема. Потаємно Москва всадовила на Кубу цілу свою військову бригаду, не звертаючи уваги на переговори з Америкою і на духа детанту. Америка покищо не відповіла ультимативним домаганням, тільки порівняльно спокійними розмовами. А що скаже світ...? Що Америка не є всилі вже ставити ультимати, як було в 1962 році. 93 держави „третього світу" спостерігають розвиток цього питання дуже уважно і роблять свої знаменні висновки...

Очевидно, „третій світ" не складається із слухняних комуністичних партій, як колись Комінтерн. Але якщо Кастрові вдасться перевести свою лінію, цей бльок держав діятиме, як численний і голосний союзник Совєтського Союзу. Чи можна собі уявити більшу іронію, як Москву в Об'єднаних Націях на чолі так званих невтральних держав...?

На питання, чому воно так є і чому Америка не вміє повести своєї політики так, щоб виявити свою тверду волю в обороні правди і справедливости, виписано вже море чорнила. Зайво тут повторятися. Але Америки, помимо своєї жертвенности і готовости допомогти кожному портебуючому, найчастіше залишає враження, що її політика є ведена ситими, які не розуміють голодних. Америка вміє подати допомогу харчами, медикаментами і грішми, але не вміє подати допомоги духової, не вміє простягнути допоміжної руки саме тоді, коли хтось такої допомоги найбільш потребує. Типовим прикладом може послужити мадярське повстання 1956 року. Силове відношення Америки і Совєтського Союзу було тоді таке, що американці могли послати до Будапешту одну із своїх дивізій із Західньої Німеччини і Москва не поважилася б рухнути пальцем. Три дні російські війська чекали безчинно під Будапештом, бо Москва була певна, що американці з'являться в місті. Але американці не з'явилися... Недавно з американського табору вибув Іран, де шах був їх абсолютним союзником. Але йому підмоги не дали. Натомість в Афганістані Москва робить все можливе, щоб своїх ставлеників втримати на пості переможців. Єдиною країною, яку американці підтримують майже беззастережно — це Ізраїль, але зате мають проти себе майже весь арабський світ... і навіть значну частину ізраїльських політиків, які переконані, що Вашінгтон і їх не підтримує повністю!

Політика, яка викликає такі реакції у світі, не може рахувати на успіх. А не захочуть керувати ним американці, на їх місце прийдуть росіяни, які про це мріють вже звиш двісті років.

Ізраїль допускає можливість переговорів з ПВО

Об'єднані Нації. — Ізраїльський міністер закордонних справ Моше Даян заявив у пресовому інтерв'ю, що він не виключає контакту з Палестинською Визвольною Організацією (ПВО), якщо вона прийняла б резолюцію Ради Безпеки ОН з 1967 року, яка визнає за Ізраїлем право державного існування в забезпечених кордонах, і якщо та організація перетвориться з організації військової у політичну.

Палестинська Визвольна Організація переводила за ввесь час свого існування терористичні акти не тільки в обширі Близького Сходу, але й на інших континентах і Ізраїль стояв на принциповому становищі, що не матиме з нею ніякого зв'язку. Але Моше Даян вже кількакратно стрічався з арабськими діячами, які мали близький контакт з Палестинською Визвольною Організацією і прем'єр Менахем Бегін берігся, щоби його за це не критикувати.

Хоча американський уряд запевнив Ізраїль, що він також не матиме безпосереднього зв'язку з тією організацією арабських екстремістів, проте водночас наполягав, щоби втягнути її до загальних переговорів про замирення та вживав заходів, щоби та Організація визнала державну суверенність Ізраїлю.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ЛЕХ, членка УНС Відд. 353 Т-ва Запорозька Січ в Ню Бронсвік, Н. Дж., померла 9-го червня 1979 р. на 83-му р. життя. Нар. 1896 р. в Україні; членкою УНС стала 1926 р. Залишила у смутку сина Стефана та внучку Марію. Похорон відбувся 13 червня 1979 р. на цвинтарі св. Петра в Ню Бронсвік, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

АНАСТАЗІЯ БУДКЕВИЧ, членка УНС Відд. 336 Т-ва Сокіл в Клівленді, Огайо, померла на 74-му році життя. Нар. 1903 р. в Перемишлі, Зах. Україна; членкою УНС стала 1934 р. Залишила у смутку сестрінка Степана Костика з родиною. Похорон відбувся 29 травня 1979 р. на цвинтарі Бруклин Гайтс, Клівленд, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Володимир Стригун, секр.

ПЕТРО БУРДА, член УНС Відд. 127 св. Николая в Боффало, Н. Й., помер 16 березня 1979 р. на 65-му р. життя. Нар 1913 в Україні; членом УНС став 1950 р. Залишив у смутку дружину Анну, сестру Катерину, братів Григорія і Василя та дальшу рідню. Похорон відбувся 19 березня 1979 р на цвинтарі св. Матея у В. Сенека, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Мері А. Гараус, секр.

Прибиті смутком повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 1-го жовтня 1979 року, відійшла у Вічність, на 81-му році життя, наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

АГАФІЯ ГЛАДКА

з дому ЗЕЛІНСЬКА

ПАРАСТАС відбудеться в середу, 3-го жовтня 1979 року, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Markewicz & Son, 14 Trumbull Street, New Haven, Conn.

ПОХОРОН в четвер, 4-го жовтня 1979 р., о год. 8-ій ранку, з того ж похоронного заведення до української православної церкви св. Покрови, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
сини — ОЛЕКСАНДЕР з дружиною ІРЕНОЮ і дітьми
ЯРОПОЛКОМ з дружиною ЛЯРИСОЮ
РОКСОЛЯНА ҐОРДОН з мужем ІЛЯРІЄМ
дочка — МАРІЯ ФІҐОЛЬ з мужем СТЕПАНОМ і дітьми
РОМАНОЮ і МАРТОЮ
ОЛЕКСАНДЕР ФІҐОЛЬ з дружиною ІВАНКОЮ
правнуки — ОЛЕСЬ І ХРИСТИНА ФІҐОЛЬ
та ближча і дальша Родина в Україні

В невимовному жалю повідомляємо, що 29-го вересня 1979 року, по довгій і тяжкій недузі, відійшла у Вічність, наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І КУЗИНКА

бл. п.

ЕВГЕНІЯ БОДНАР

В глибокому смутку залишаються:
чоловік — МИРОН
син — ОЛЕГ з дружиною ХРИСТИНОЮ
кузинка — ОРИСЯ з сином АДРІЯНОМ
та Рідня в Україні і Польщі

ПАНАХИДА в п'ятницю, 5-го жовтня 1979 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Gray Funeral Home, 100 E. Main Street, Port Jervis, N.Y.

ПОХОРОН в суботу, 6-го жовтня 1979 року, починаючи о год. 10-ій ранку в церкві св. Володимира в Ґлен Спей, Н. Й., а потім коротким доїздом на Glen Spey Cemetery.

В глибокому смутку повідомляємо своїх Друзів та Знайомих, що в суботу, 29-го вересня 1979 року відійшов у Вічність, наш Дорогий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ та БРАТ

бл. п.

Проф. ІВАН ГОНЧАРЕНКО

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в похоронному заведенні Литвин і Литвин, о год. 8-ій веч., в понеділок, 1-го жовтня 1979 року.

У вівторок, 2-го жовтня 1979 р., о год. 9-ій ранку СЛУЖБА БОЖА в українській православній церкві св. Вознесіння у Мейплвуді, Н. Дж. Після Служби Божої — ПОХОРОН на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружина — СТЕПАНИДА
Син — АРКАДІЙ з дружиною МАРІЯНОЮ
Дружина покійного сина Андрія — НОННА
Внуки — ГАЛИНА, ЮРІЙ, СТЕПАН І ТАД
Брат — АВЕРКІЙ з родиною

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 1-го жовтня 1979 року, упокоїлась в Бозі

бл. п.

МАРІЯ ЗІНОВІЇВНА КРИВОЛАП

з роду НЕДОБОЙ

нар. 30-го вересня 1905 року на Полтавщині, Україна.

ПАРАСТАС у вівторок, 2-го жовтня 1979 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Lilly and Zeiler, Eastern Avenue & Wolf Street, Baltimore, Md.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., в середу, 3-го жовтня 1979 року, о 12-ій год. дня, а звідти на цвинтар.

В глибокому смутку:
син — ЮРІЙ з дружиною ОЛЕЮ
невістка — МІЛЯ
внуки:
о. ЄВГЕН з дружиною МАРІЄЮ
ВОЛОДИМИР І ЮРІЙ
і Родина в Україні

Замість квітів на могилу, просимо складати дар на фонд побудови пам'ятника Митрополитові Липківському: St. Andrew's Federal Credit Union, acc't 760, P.O. Box 375, S. Bound Brool, N.J. 08880

За спокій душі нашої Найдорожчої і Невіджалуваної МАМИ І БАБУНІ

св. п.

ОЛЕНИ КОТОВИЧ

у СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ЇЇ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

у суботу, 6-го жовтня 1979 року у Філядельфії, Па. —

в українському католицькому Митрополичому соборі Непор. Зачаття Пречистої Діви Марії, о год. 7:30 ранку;

в каплиці сс. Василіянок, при вул. Дітман, о год. 7-ій ранку;

в церкві св. Покрови ПДМарії при 6222 Dickson Avenue, о год. 8-ій ранку;

в неділю, 7-го жовтня 1979 р. в церкві св. Миколая при 24-ій і Попляр вул., о год. 9-ій ранку.

Просимо пом'янути Покійну у своїх молитвах.

Доньки:
НАТАЛІЯ КОТОВИЧ
ІРЕНА СТАРОСОЛЬСЬКА
Внук — ВОЛОДИМИР СТАРОСОЛЬСЬКИЙ

У ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

МИРОСЛАВА САМИЦЮ

у суботу, 13-го жовтня 1979 року буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

у храмі свв. Володимира і Ольги у Чікаґо, Ілл., ЗСА;
у церкві св. Духа в Гамілтоні, Онт., Канада.

Про молитви за душу Покійного просять Приятелів і Знайомих, сповнені смутком:
АННА — дружина
ЯРОСЛАВ — син з дружиною і дітьми
НАДІЯ — донька з мужем і синами

Ділимося сумною вісткою з Друзями і Знайомими, що дня 18-го вересня 1979 року у Детройті, Міш., помер після тяжкої, довгої хвороби, несподівано, Дорогий МУЖ, БАТЬКО І ДІД

бл. п.

ЮРІЙ ЙОСИПОВИЧ ЖЕЛЕХІВСЬКИЙ

учасник Другої світової війни, народжений 26-го лютого 1906 року у Києві.

Нехай Йому вільна земля Вашінґтона буде легкою.

Горем прибиті:
дружина — АННА з дочкою ІРИНОЮ та зятем БОГДАНОМ
внуки — СТЕПАН, МАРКО, ТАРАС

Метрополітальний Комітет Року Української Дитини

подає до відома, що

НАМІЧЕНА КОМІТЕТОМ ІМПРЕЗА — ФЕСТИВАЛЬ ДЛЯ ДІТЕЙ НА ОСЕЛІ СУМ-А В ЕЛЛЕНВІЛЛ, Н. Й. 7-го ЖОВТНЯ 1979 РОКУ

з незалежних від нас причин
НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ.

Про майбутні пляни святкувань, просимо слідкувати в часописі „Свобода"

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)

повідомляє своє Членство та всю Українську Спільноту, що

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ

З НАГОДИ 50-РІЧЧЯ ІСНУВАННЯ ТА ДІЯЛЬНОСТИ ОДВУ

відбудуться

в суботу, 20-го жовтня 1979 року
у The New York Sheraton Hotel, 7th Ave. at 56th Street, New York, N.Y.

КОКТЕЙЛ о годині шостій вечора — Oriental Room
БЕНКЕТ о годині сьомій вечора — Corinthian Room

Господар бенкету — Проф. д-р МИХАЙЛО ПАП

Одяг вечірній — Вступ на бенкет 30 дол. від особи.

ПРОГРАМА:

Відкриття ... Д-р БОГДАН ШЕБУНЧАК, голова Ювілейного Комітету
Святочна доповідь ... Проф. д-р ПЕТРО СТЕРЧО
Надання Ювілейних Грамот ... Грамоти вручать почесні голови ЦУ ОДВУ Інж. СТЕПАН КУРОПАСЬ і ВОЛОДИМИР РІЗНИК
Закриття ... Проф. д-р БОГДАН ГНАТЮК, голова ЦУ ОДВУ

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА:

Сольоспів ... РЕНАТА БАБАК, меццо-сопрано
Акомпаніямент ... ТОМА ГРИНЬКІВ
Фортепіянове сольо ... ЛАРИСА КРУПА

Просимо основоположників і піонірів ОДВУ, які не одержали запрошень, щоб переслали свою адресу до ЦУ ОДВУ:

CENTRAL EXECUTIVE COMMITTEE OF O.D.W.U.
P.O. Box 4, Cooper Station • New York, N.Y. 10003

Осінні Фестивалі...

(Закінчення зі стор. 1)

фінансовий референт, Стефанія Букшована, референт інформації, Таісса Богданська, мистецький дорадник, та члени: Марія Бокало, Божена Ольшанівська, Ірина Шраменко, Марта Шраменко, Ольга Ретька, Лідія Гладка, Теодор Олещук, Ірина Басняк, Ірина Халупа, Дора Рак. Комісія відкрита для всіх, хто охочий співпрацювати в програмі Року Дитини, на принципах і за плянами Української Світової Комісії Року Дитини при Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО).

Фестиваль Молоді відбудеться в залях Ратгерського університету в місті Нюарку, завдяки спонзорстві проф. Тараса Гунчака. Цілоденна програма включатиме сценічні виступи молоді, виставки дитячої творчости, конкурси, гри і забави. Точніші інформації будуть подані по остаточнім устійненні. Це буде третя з черги стейтова акція Комісії, після участи в стейтовім фестивалі в Гарден Стейт Артс Сентер-3 червня та в стейтовім Дні Дитини в Парку Свободи — 5 серпня. 3 важливіших плянів в опрацьованні треба б подати проєкт панелю для молодих батьків, що буде влаштований в усіх осередках українського поселення в стейті; акції для збільшення учнів в українських школах; допомогової дії для потребуючих українських дітей, і т. п. Якщо ж йдеться про фінансову сторінку, то збіркова акція йде дальше. Гарний початок зробила „Самопоміч" в Нюарку (кредитова юнія), сповняючи обіцяну допомогу (рішення Загальних Зборів 1979), де й відкрито конто Комісії Року Дитини.

Українська Комісія має зв'язки зі стейтовим і крайовим американським комітетом Року Дитини, та секретаріятом Міжнародного Року при ОН. Для здійснення плянів Комісії потрібно піддержки діючих організацій та всієї громади, якщо справді щирим є клич: „Молодь — наше майбутнє".

Закінчення шкільного року В Школі Українознавства в Честері

Близько двадцять літ діє на терені Честеру, Па., з рамени Шкільної Ради УККА — Школа Українознавства, яка попри цілоденну школу при українській католицькій церкві, сіє здорове зерно християнського виховання молодого покоління, вщеплюючи в його молоді серця любов до свого народу, до його рідної мови, історії та інших культурних надбань.

Згадана школа на протязі свого існування переходила різні етапи, так відносно фреквенції шкільних дітей, як рівнож відносно учительського збору та керівництва школи.

Першим ініціяторами згаданої школи були вже сьогодні покійні Наталія Мохнацька, тодішня голова СУА — 13-ий Відділ та Іван Повх, який очолював згадану школу на процязі кількох років від її оснування.

При допомозі рівнож й інших педагогів, а саме бл. п. Остапа Назаревича, мгр Володимира Михайлів та Степана Микити, при активній піддержці батьків шкільних дітей — вдалося осінню 1961 року відкрити в приміщеннях старої школи при українській католицькій церкві — курси, українознавства, де та школа перебула майже десять років. Сьогодні Школа Українознавства приміщується в публічній школі ім. ген. Пулавського, де є очевидно кращі приміщення та устаткування.

Згадуючи про фреквенцію шкільних дітей, треба, на жаль, підкреслити, що щорічно число дітей зменшується, а це тому, що приріст дітей щорічно меншає, а також є чимало таких батьків, які не звертають належної уваги на національне виховання їхніх дітей у своїй рідній школі і тому стоять осторонь від наших рідних шкіл.

Не від речі буде рівнож згадати про керівництво згаданої школи, яке на протязі її існування переходило різні зміни, а також учительський збір чергувався в тому часі.

Як згадано — першим директором школи українознавства в Честері був бл.п. Іван Повх, який всеціло присвятив своє трудове життя на терені Честеру — ідеї рідної школи, очолюючи її через кілька літ.

Наступними керівниками школи були такі особи: Евгенія Кохан, Степан Микита, Дмитро Мінчак, Ярослава Кобрин, яка сьогодні також уже покійна, а дальше Лідія Грабова, Ірена Кузик та Іван Ковальчук, пастор УЕБЦ, який очолював школу в біжучому шкільному році.

За час свого існування честерська Школа Українознавства випустила десятки студентів, які сьогодні будь продовжують свої студії на різних університетах, будь працюють, в установах та інституціях.

Рік-річно в Школі Українознавства відбувається урочисте закінчення шкільного року, яке згуртовує на цю імпрезу не тільки учнів та учительський збір, але рівнож батьків дітей та запрошених гостей.

Цьогорічне закінчення шкільного року відбулося 9-го червня в шкільному приміщенні і на ньому було коло 30 осіб, включно із шкільними дітьми. Програмою керував директор школи п. Ковальчук при співучасти учительок Олі Маршалок та Квітки Рибаков.

На початку діти відспівали Господню Молитву „Отче наш" при супроводі гітари — директор п. Ковальчук, акордіон—студент Мойсей Ковальчук та тромбону — студент Орест Маршалок.

Після молитви слідували інші точки, а саме: співи, деклямації та привітання.

Під час програми короткі привіти виголосили такі особи: Ірена Назаревич від місцевого Відділу СУА 13-ий Відділ, Роман Кізюк від Батьківського комітету, а під кінець п-і Марія Карман говорила від імені місцевого Відділу УККА.

Всі бесідники згадували про великі труднощі так фінансового, як рівнож особистого характеру в провадженні школи, однак всі вони рівнож підкреслювали незбагнуті користі, що їх виносять наші діти зі своєї рідної школи. Школи українознавства та цілоденні українські школи, що існують при наших церквах є неоціненим скарбом у вихованні наших дітей серед чужого моря, вони вщеплюють любов до свого народу, до його історії та славної минувшини і в цей спосіб хоронять молоде покоління перед асиміляцією.

Не від речі буде рівнож згадати про фінансову сторінку вищезгаданої школи. Головний тягар в її удержанні таки спочиває на раменах батьків шкільних дітей, а крім цього школа користується дотаціями місцевих організацій, а в першу чергу вона користується систематичною піддержкою 13-го Відділу СУА, який на протязі літ опікується матеріяльно школою.

Діти школи українознавства разом з дітьми цілоденної школи при українській католицькій церкві беруть рівнож активну участь в національних імпрезах, як: „Листопадова Академія", святкування роковин Тараса Шевченка та інші, що відбуваються з рамени Відділу УККА, який при тих нагодах пожертвував рівнож одноразові грошові дотації на річ Школи Українознавства.

Під час дальшої програми відбулося рівнож переведення п'ятьох студентів-пластунів із групи „Новаків" до групи „Юнаків", і вони змінили свої пластові хустки жовтого кольору на чорний із червоними лямпасами.

При кінці програми відбулося урочисте вручення свідоцтва усім шкільним дітям та грошових нагород, які уфундував Український Католицький Громадянський Клюб в Честері.

Програму закінчено відспіванням національного гимну, опісля відбулося скромне приняття для учасників програми, що його приготовили матері із Батьківського комітету.

Марія Карман

Інж. Омелян М. Тишовницький — суспільно-громадський

В українській пресі часто стрічаємо згадки про визначних українців та українок, які ціле життя ідейно трудилися для добра нашої Церкви й народу.

Багато з них вже відійшло у вічність та деякі, не зважаючи на заавансований вік і надщерблене здоров'я, досьогодні трудяться. До незвичайно активних і визначних земляків належить інж. Омелян М. Тишовницький, який в ранній молодості боровся в лавах УГА за незалежність нашої Батьківщини, а згодом коли замовкла українська зброя, всіма доступними засобами дальше продовжує змагання за краще завтра нашого народу на рідних землях і в розсіянні. Важко, щоб хто не доглянув в українській пресі, по всіх поселеннях, численних статтей нашого земляка на різні актуальні теми, що заторкують найпекучіші проблеми української спільноти. Він бореться під духовим і фізичним оглядом за повновартісну українську людину. Він зосереджується на збереженні релігійно-культурних і національно - політичних традицій, на плекання рідної мови, на боротьбі проти надмірного вживання алькоголю та куреня, а від двох десятків років постійно б'є у дзвін на тривогу в зв'язку з поспішною асиміляцією нашої молоді з причини заключування з мішаних подружж.

Під впливом невпинної дії інж. О. М. Тишовницького СКВУ відкрив Центральне Бюро Українських Подруж „Мета" з осідком у Філядельфії, Па., що сьогодні вже нараховує 11 Відділів у 6-ти країнах і на трьох континентах нашого поселення. Центральне Бюро поблагословили Ієрархи наших Церков та одобрили центральні установи й виховні інституції. В українській пресі поміщено десятки статтей про мішані подружжя та вив'язалася оживлена дискусія, що у висліді дещо сповільнило денаціоналізацію української молоді. Та ще багато залишається до проброблення, щоб зберегти нашу національну субстанцію на чужині та зробити її спроможною на довшу мету спішити з потрібною допомогою братам і сестрам в Україні.

Інж. О. М. Тишовницький є теж ініціятором масових наліпок на листах з відповідними українськими гаслами, що їх вживають наші свідомі громадяни, а зокрема молодечі організації. Він виголосив численні доповіді про Україну англійською мовою та написав багато листів в американській пресі на Заході ЗСА. Зокрема замітна є його боротьба за наших дисидентів і Українську Помісну Церкву. Де треба негайної та рішучої дії там завжди стрінете нашого невтомного земляка. Своїм ідейним життям і своєю пробоєвістю він дає знаменний приклад до наслідування для всієї української спільноти.

Інж. О. М. Тишовницький це колишній чотар артилерії УГА, сотник — перекладач німецької армії 1941 року, емерит Корпусу Інженерів Армії ЗСА, голова Відділу ОБВУА у Лос Анджелесі, голова Дорадчої Ради Центрального Бюра Українських Подруж „Мета" та керманич її місцевого Відділу, а останньо автор книги великого формату п.н. „Мої Пам'ятки", що містить численні фрагменти спогадів, статті, промови, листи, документи, світлини тощо. Понад 200 сторінок цієї книги автор присвятив боротьбі за припинення, або сповільнення мішаних подруж. Коли культурні народи мають науково опрацьовані грубі томи про мішані подружжя, та в нас уперше інж. О. М. Тишовницький в „Моїх Пам'ятках" порушив цю складну проблему та вказав на конкретну розв'язку.

Із фінансових причин автор видав тільки 200 примірників цієї назвичайно цінної книги. „Мої Пам'ятки" одержали дуже похвальні рецензії. Увесь дохід із розпродажі цієї книги автор великодушно передав „Меті" на змодернізування її Головної Канцелярії та усправнення її діяльности.

Сподіємось, що хтось із наших заможніших земляків стане меценатом другого, але вже масового видання „Моїх Пам'яток", що повинні находитися у кожній домашній бібліотеці, зокрема там де є доростаюча молодь.

Сподіваємося, що наш ювілят інж Омелян Михайло Тишовницький, що йому саме сповнилось 80 років трудолюбивого життя, проживатиме дальше у кріпкому здоров'ї та ще многі роки працюватиме на користь української спільноти.

Олександер Татомир

Джессі Джексон зустрічався з Ясіром Арафатом

Каїр, Єгипет. — Американський негритянський релігійний лідер Джессі Джексон відбув довші розмови минулої суботи і неділі, 29-го і 30-го вересня, з Ясіром Арафатом, провідником Палестинської Визвольної Організації (ПВО), заявивши опісля, що цей останній „не стримить до винищення жидів" та що він бажає зустрінутись з президентом Джіммі Картером.

Дж.Джексон прибув сюди на чолі 17-членної американської делегації, щоб відбути розмови з президентом Анваром ель-Садатом, а опісля з президентом Сирії Гафезом аль-Ассадом. Після тих зустрічей Джексон плянує повернутись до Бейруту, Ливан, де він матиме розмови з членами екзекутивного комітету Палестинської Визвольної Організації та одержить від них офіційне становище щодо Близького Сходу. Це становище Джексон привезе до Вашінгтону.

Під час пресконференції Джексон заявив кореспондентам, що Арафат виявився „гнучким" у деяких питаннях арабсько-ізраїльського конфлікту, а лідери Палестинської Визвольної Організації заявили, що інтерпретація, що вони стримлять до винищення жидів „не віддзеркалює їхнього становища".

Джексон уважає, що палестинці тепер концентрують свою увагу на встановленні незалежної держави на окупованій Ізраїлем території.

ЗА ГЕРОЇЗМ БУДНІВ

(Продовження зі стор. 2)

тут не бачу нічого героїчного".

—„Але я тепер розумію, в чому ми розходимося, — із задоволенням заявляє мій друг. — Поперше, ти до буденних подій прикладаєш дефініцію героїчного у клясичному, так би мобити, розумінні: найбільша хоробрість у виконуванні завдань чи осяганні мети в обличчі найбільш несприятливих і ворожих обставин. А подруге, ти таки не хочеш брати до уваги змінених обставин, у яких ми тепер живемо, а про які я раніше вже згадував".

—„Тут без сумніву входить у гру справа інтерпретації, — кажу другові. — Та крім того я ще хочу звернути увагу на факт, що нині на Заході поняття героїчного не має жадного застосування. Воно чуже не тільки молодшій, але і середній ґенерації".

—„На жаль тут я мушу з тобою погодитися, — зрезигновано похиливши голову відповідає мій друг. Пригадуєш рецензію на книжку південноафриканської письменниці, яка удостоїлася першої сторінки у „Ню Йорк Таймс Бук Рев'ю"? Перші два речення цієї рецензії так знаменито описують стан, на який ти звертаєш мою увагу. Вони так мене вразили, що я ще й нині їх майже слово-у-слово пам'ятаю: ‚Диво жити в країні де ще дальше є герої. Оттака думка, — каже рецензент, — здається немов відгомоном пронизує всю цю книжку, яка розповідає про природу зобов'язання і героїзму у Південній Африці'. Отже для американського рецензента герої і героїчне такі ж далекі й екзотичні, як Південна Африка. І він, безперечно, висловлює переконання тутешньої еліти. Та це ще не означає, що так воно мусить бути, що ми маємо опустити руки і скапітулювати без боротьби".

—„Не думаю, що ми маємо силу змінити наставлення цілого західнього світу, — стараюся направити мислення друга на реалістичні рейки. — Та я бачу ще одну прогалину у твоїй концепції. Приймім, що всі твої виводи правильні. Та чи приклад, от хоч би такий, як ти подав, може когось направити? Є ж бо люди, для яких лихе слово є тяжче перенести як недоспані ночі чи спрацьовані руки".

—„Я все це розумію і все це беру до уваги, — повчальним тоном відповідає мій друг. — Але у нашій турботі за майбутнє нашої спільноти ми повинні випробовувати всі можливі заходи, бо у вихованні ніколи не можна бути певним яка метода у якій ситуації та серед якої групи людей дасть найкращі результати. А відповіді не дасть нам саме голе теоретизування, а тільки конкретні практичні заходи".

Тут із хати вийшла моя дочка із підносом і питвом на ньому. — „Думаю, що вам вже горла пересохли від говорення і час їх чимось холодним прополоскати", — виправдувала вона свою інтервенцію у нашу дискусію, ставлячи піднос на розкладаний столик і наливаючи в склянки холодного помаранчового соку.

Ми подякували їй за її розуміння наших потреб, а мій друг, піднісши свою склянку запитав: — „За що ж ми вип'ємо цей еліксир?"

—„За героїзм буднів!" — запропонував я.

—„За героїзм буднів!" — погодився мій друг, — цокнувшись своєю склянкою з моєю.